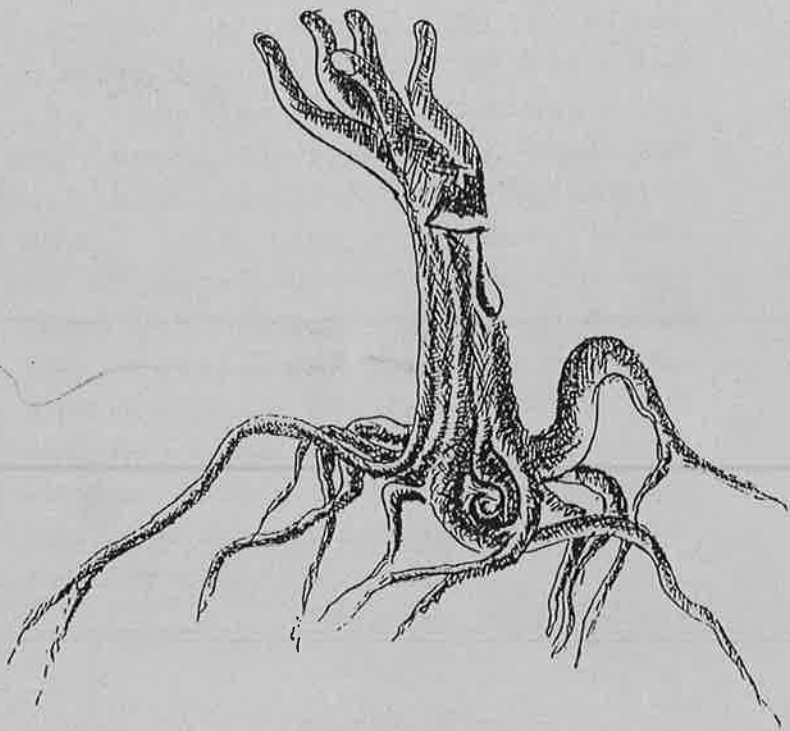

1989 ஆவணி-புரட்டாதி

P' RAYA
87 RUE DE COLOMBES
92600 ASNIERES SUR -
- SEINE ; FRANCE

சிந்தன

வாசகர்களுக்கு,

எமது சஞ்சிகைக்கான தொடர்பு முகவரியை இவ் விதழிலிருந்து மாற்றம் செய்துள்ளோம் என்பதையும் இதனையே நிரந்தர முகவரியாகக் கொள்ளுமாறும் அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம். இது வரையிருந்த எமது முகவரி தற்காலிகமானது எனக் குறிப்பிடப் பட்டு வந்துள்ளமையை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஏற்கனவே முகவரி மாற்றப்பட்டதாலும், மேலும் பல காரணிகளாலும் எமக்கு கிழவரையில் கடிதத் தொடர்புகள் சிக்கலானதாக இருந்ததோடு பலரது ஆக்கங்கள், விமர்சனங்கள் என்பவை சிடைக்க முடியாமலும் போய்விட்டன. இதற்காக நாம் மனிசிப்புக் கோருவதோடு, தங்களது ஆக்கங்கள் அனுப்பப்பட்டும் எமது சஞ்சிகையில் இடம்பெறவில்லையெனக் கண்டவர்கள் தயவுசெய்து மீளவும் எமக்கு அவைகளை அனுப்பிவைக்கும்படியும், புதிதாக அனுப்பவில்லைபவர்கள் இப்புதிய முகவரிக்கடாகவே தங்களது அனைத்துத் தொடர்புகளையும் மேற்கொள்ளும் வண்ணமும் வேண்டப்படுகிறீர்கள்.

"TUEDAL"

O.P.A.L

B.P NO:166

92805 PUTEAUX CEDEX

FRANCE

இனியொரு விதி செய்வோம்!

மகாகவி

சுப்பிரமணிய பாரதியாரை

நினைவு கூர்ந்து.....

கிரத்தினம்

பாரதியின் இலக்கிய சூழமை, அவனது மேதைத்தவம், நவீன சிந்தனையில் தீவிரம், புதுமை, புரட்சி பற்றியெல்லாம் எத்தனையோ எண்ணற்ற ஆய்வுகள் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பினே அவர்களுக்கிற்றன அவற்றின் மத்தியில் பாரதியை நினைவுகூரும் இச்சிறு... சிறிய கட்டுரை..

புரட்டாதி 11ம் திகதி பாரதியாரின் நினைவு தினம். தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் படிந்து போயிருந்த பழமை, பிற்போக்குத்தவம், மூடநம்பிக்கைகள் எவற்றைத் தனது புதுமைக் கருத்துக்கள் மூலம் தட்டித் துடைத்து சூய்மைப்படுத்தியவன் பாரதி. சாதாரண மக்களுக்கு அண்மியமாகிப் போயிருந்த வித்துவத்தனம் வாய்ந்த கவிதையை காலத்திற் தேவைக்கேற்ப பேச்சுவழக்கிலமைந்த மொழி நடைபைக்கையாண்டு எளிமைப்படுத்தியதன் மூலம் பாமரர்களது உதடுகளிலும் அவற்றை உச்சரிக்க வைத்தவன்.

"எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தம் பொதுஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு, இவற்றினையுடைய காவியம் ஒன்று தற்காலத் திலே செய்து தருவோம் நமது தாய்மொழிக்குப் புதிய உயிர் தருவோமுகிறோம்" ஏன் றுரைத்த பாரதியின் படைப்புக்கள் அத்தனையிலும் இவ்வம்சம் முழுமையாகப் பிரதிபலிப்பதைக்காணலாம். இரூள் சூழ்ந்து கிடந்த இந்திய நாட்டின் தென்கோடியிலே - உதித்த பாரதி தனது எழுச்சிக் கவிதைகளின் மூலம் தேசத்தின் மூலம் முக்குகுகளெல்லாம் விடுதலை வெளிச்சம் பாய்ச்சியவன், பாரதியின் ஸ்ரீஸ்திரீயொட்டி பல விதமான ஆய்வுகள் பாரதியை புதிய புதிய கோணத்தில் படம்பிடித்துக் காட்டியதும் ,

அவரது இலக்கிய வளம் நவீன கவிதை இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கெல்லாமாகளும் அமைத்துக் கொடுத்தவண்ணம் இருப்பதும், காலத்தைக் கடந்து நிற்கும் பாரதியின் படைப்புக்களுக்குத்தக்க சான்று பகரிகின்றன. கவிதை இலக்கியம் பாரதியிடமிருந்து தான் தமிழுக்கு புதிய வடிவமெடுத்தது. மணிக் களையும், மணிக் குடங்களையும், பூக்களையும், அழகிய பூவையையும், தென்றல் தவழ்ந்த மாளிகைகளையும், அதில் உல்லாசம் கொண்ட உயர்குடி காதலர்களையும் மாத்திரமே பாடிப் பாடி வலவி-முந்து களையுச்சுச் சொர்ந்து போயிருந்த கவிதையை அதிலிருந்து மீட்டு, மாளிகைகளிடமிருந்து மங்குடிசைக்கு, மணிகளிடமிருந்து சந்தாரண மக்களுக்கு என யதாந்தத்தின் பால் திசைதிடுப்பி

"சுவை புதிது, பொருள் புதிது, வளம் புதிது,
சொற்புதிது, சோதிமிக்க நவகவிதை"

என்ற தனது குறிக்கோளோடு புதுமையும், பொலிவும், புரட்சிக் கருத்துக்களும் கொண்டு தமிழ்க் கவிதையை கம்பீரமாக நிமிர்ந்து நிதகச் செய்குவது பாரதி.

சமூக, அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டுத் துறைகளில் மாற்றத்தை யும், புதுமையையும் அவாவி நின்ற பாரதியின் காலத்துக்கேற்ற நவீன சிந்தனையின் தீவிரப் போக்கினை அவனது பெரும்பாலான கவிதைகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. காலத்தை வென்று நிற்கும் பாரதியின் கவிதைகளுடனெதான் தமிழ் இலக்கியம் பழமைத்தழைகளுக்குள் இருந்து விடுபட்டு புதுயுகத்துள் பிரவேசிக்கின்றது என்பது மறக்கப்பட முடியாத உண்மை.

இந்திய சமுதாயத்தின் சாபக்கொடாதிப்போன ஏழ்மை, அடிமைத்தனம், சாதி அமைப்பு முறை, பெண்ணடிமைத்தனம், சுரண்டல் என்பவற்றைச் சாடி பாரதிபாடிவைத்தவை பாரதியின் தீவிர தன்மையினையும், அவனது முற்போக்கு அம்சத்தினையும் காலங்கள் தோறும் உரைத்துக் கொண்டேயிருக்கும். பாரதியின் ஏனைய பிற அம்சங்கள் அவர் காலச் சூழலுக்கேற்பவே வைத்துப் பார்க்கப்பட வேண்டியவை.

பாரதி வேட்டி நின்ற சமுதாய மாற்றம் இன்றளவும் ஏற்படவில்லை. அதனால் அவனது தர்மாவேசக் குரல் காலத்தைக்கடந்து நின்ற அவற்றை இடித்துரைத்தவண்ணமிருக்கிறது. சமூகப் பிரக்ஞையிழந்து, யதார்த்ததிலிருந்து விலகிவெறும் விறியனைப் பண்டமாசி மலிந்து போயிருக்கின்ற தமிழ்க் கலை, இலக்கியங்களே பாரதி தோன்றி நூற்றி ஏழு வருடங்களின் பின்பும் இன்று தோங்கும்போது பாரதியின்

"நெஞ்சு பொறுக்குதில் லேயே - இந்த
நிலைகெட்ட மனிதரை நினைத்துவிட்டால்....."

என்ற வரிகள் தாவி நினைவுக்கு வருகின்றன. பாரதிய நினைவுக்கும் இந்த ருணத்திலாவது அனைத்து 'இனியொரு விதிசெய்வோம்...' எனும் தரிமாவேசக் குரலினைச் சற்றிச் செவிமடுப்போமா? .

சுதந்திரம்?

நினைம் நினைம் ஒவ்வொரு
கால்களின் கீழும்
எங்கள் சுதந்திரம்

சற்றே முறுகை நிமிர்த்தி
மூச்சுவிட்டு நிநானமாக
மீண்டும் மீண்டும்...
ஒவ்வொரு நாளும்
ஒவ்வொரு கணமும்
கால்கள் வேற கால்கள் வேற
நாங்கள் ஒன்றே
நாங்கள் ஒன்றாகி...
வாருங்கள் எல்லோரும்,

எங்கள்
கைகளை வெட்டியும்
நாக்கினைத் துண்டித்தும்

பேசவும்
எழுதவும்
உரிமைகள் தந்த
சுதந்திரமுண்டு சுதந்திரமுண்டு

எஞ்சிய இரண்டு
கண்களையும் இனி
எதற்க்கா என்றே
பிரஞ்சி எறியுங்கள்

இழப்பில்லாதாவே
உரிமைகள் விடைக்கும்
இழப்போம் இழப்போம்
இழப்போம் இழப்போம்

கூனத்த சுதந்திரம்
அடைந்துவிட்டோமென்று.....

→ அருந்ததி

எமது தேடலில் ...

எமது அடுத்த சந்ததியின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும்?

படுகொலைகள், வன்முறைகள், பயங்கரவாதம், என்பவற்றின் மத்தியிலேஇன்று ஈழத்திலிருந்து வந்துகொண்டிருக்கும் கடிதங்கள், செய்திகள் தரும் தகவல்கள்எமது எதிர்கால நம்பிக்கையின் மீதே கேள்விகளை எழுப்பிக்கொண்டிருக்கிறது.

ஆரம்பத்தில் எமது இளஞ்சந்ததியினர் ஆட்கள், பெண்களாக விரும்பியே தம்மை விருதலை இயக்கக்கருடன் இணைந்த அவர்களது வேட்கையை நமது பதவி, அதிக்கார வேள்வித்தீயில் போட்டுப் பொசுக்கிய தலைமைச் சக்திகள் வெறுப்பையும், விரக்தியையும் மட்டுமே அவர்களிடத்தில் விட்டுவைத்தன.

தமக்கேயுரிய முறையில் ஒருவரைஒருவர் அடித்திக்கொண்டு உலகக்கொருவராகச் சிதறி எதிரிக்குப் பாதை அமைத்திக்கொடுத்ததோடு ஒப்பந்தங்களும்சமரசத்தீர்வுகளுமென்றெழிப் பின்தள்ளிப் போன எமது போராட்டம் பல படிப்பிணைகளை எமக்குப் பெற்றுத்தந்தன. போராட்டமென்பது வெறுமனேஆயுதங்களினால் மட்டும் நடத்திவிடக்கூடியதொன்றல்லவென்றும் போராட்டமென்பதுஒரு சில தனி நபர்களாலே, அல்லது சில குழுக்களாலோ நடத்தப்படுவதல்ல என்பதும், அது கருத்தியல் ரீதியாக வளர்க்கப்பட்ட மக்களினால், ஒருக்கப்பட்ட தொழிலாள, பாட்டாளிகர சக்திகளினால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படவேண்டியதென்பதுமான வரலாற்றின் பாடத்தை மீளவும் எமக்கு அறுபவத்தினால் மலமாகக் கற்றுத்தந்துள்ளது.

இதற்குரிய வேலைத்திட்டத்தான் இனியொரு சரியான போராட்டத்திற்கான முன்னிபந்தனையாக இருக்க முடியும். ஆனால் இன்றைய ஈழத்து நிலைமைகளோ அதனை எந்தளவுக்குச் சாத்தியமாக்கும் என்பதனைக் கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது. வடக்கிலமைந்த மாகாண ஆட்சியினரின் இன்றைய நடவடிக்கைகள் எமது எதிர்கால போராட்ட நடவடிக்கைகளை நசுக்கும் தன்மையில் ஒரு புதுப்பரிமாணத்தை எட்டியுள்ளது. தொழிலாள, பாட்டாளிகர மக்கள் தலைமையில் - புரட்சியின் பின் நிறுவப்படும் ஓர் அரசு தவிர்த்த வேறு எந்த ஓர் அரசுமே தனக்கெதிரானதென்றும் வகையில் புரட்சிகருக்கான உணைத்து வாசல்களையுமே அடைந்துவிடுவதற்குத்தான் தனது முடிப்பலத்தையும் பிரயோகிக்கும் என்றும் தன்மைக்கு இன்றைய வடசிழக்கு மாகாண அரசும் விதிவிலக்கல்ல என்பதும் இன்று வெளிப்படையாகியுள்ளது.

தேர்தலில் தொற்றால் பதவி விலகிவிடுவோம் என்றும், தமது வழி உணவுகவழி தானென்றும் கூறிக்கொண்ட இவர்கள் தமது ஆட்சியை நிரந்தரமாக நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் தமது உண்மையான நிலையைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர். தமது ஆட்சியை நிரந்தரமாக்கிக் கொள்வதற்குத் தேவையான பலத்திற்காக பன்னிரண்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட இளைசிவர்கள் இவர்களால் இன்று பலவந்தமாகக் கடத்திச் செல்லப்பட்டு இராணுவப் பயிற்சிக்குட்படுத்தப்படுகிறார்கள். இது எந்தளவிற்கு பாரதீயமான பின்விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இன்றைய இந்நாது உடனடி எதிர்விளைவாக அனேக இளைசிவர்கள் நாட்டைவிட்டு வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கொடும்பில் இவர்களுக்கென்றே ஓர் முகாம் திறக்கப்பட்டிருள்ளது. இளவயது ஆண்பிள்ளைகளை உடைய வசதியற்ற பெற்றோரோ தம்பிள்ளைகளை வீட்டிற்குள்ளேயே வைத்துக்கொண்டு 'சிலி' பிடித்ததுபோலிருக்கிறார்கள் பாடசாலைகளெல்லாம் வெறிச்சோடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்நிலை தொடரும் பட்சத்தில் நாடு மேலும் மேலும் சூன்யமானதொரு நிலைக்குள்ளப்பட்டுவிடுவதை யாராவும் தடுக்க முடியாமல் போய்விடும்.

போராட்டம் பற்றிய எமது எதிர்கால நம்பிக்கையும் தவிருபொடியாசி வரும் மக்கள் உள்ளியான எதிர்ச்சிக்குள்ளாசி அறிவிருந்து மீள்வதற்கே பல ஆண்டுகள் பிடிக்கும். எதிர்காலத்தில் ஓர் கல்வியறிவற்ற சூன்யமான போராட்டமென்றே லேகுலை நடுங்கக்கூடிய மக்கள் தொகையைக் கொண்டதாக நாடு இருப்பதற்குத்தான் இன்றைய நடவடிக்கைகள் வழிகொள்கின்றன. மேலும் ஒரு தேசத்தின் செல்வங்களான இளைச்சந்ததியினரின் அகதிகளான வெளியேற்றமென்பது எவ்வளவு பெரிய இழப்பு. இவர்கள் அடீவிய நாடுகளில் முகமீழ்ந்து, முற்கூட வேர் விடுவதற்குத்தான் ஈழத்தின் இன்றைய நிலை வழிவகுத்துக்கொடுத்துள்ளது.

முற்று முழுதாக போராட்டம் திசைதிடுப்பி தடம்புரண்டு எதிரியாரென்பதை மறந்து போன நிலையில் ஒரு பக்கம் 'பாசிச'வாதிகளுக்கு முகம்கொடுக்கும் மக்கள், இன்னொருபுறம், பிள்ளைகளைப் பலிக்கடாவாக்கப் பார்த்திருக்கவேண்டிய வாய் பேசமுடியாத நிலை. தொடர்ந்தும் எம்மக்கள் இரண்டுபக்கமும் அடிவாங்கும் மத்தளங்களாகவே உள்ளனர். எனவே காலநீதாழ்த்தி இதன் எதிர்விளைவுகளுக்குள் அமிழ்ந்து போகாமல் இந்நடவடிக்கைகளிலிருந்து மக்களை மீட்பதற்குரிய அனைத்து நடவடிக்கைகளுக்கான பொறுப்புக்களும், தந்தி லேண்டி-சுமத்தப்பட்டுள்ளனவென்பதை ஒருக்கப்பரும் வரக்கூடும், இந் போக்குச் சீர்திகள் புரிந்து கொண்டு உடன் செயல்படவேண்டும்.

வாக்கும் வக்கும் .

"சிறைதவு"

— ஈழத் துச்செல்வன்

"மச்சாஊ, என்ன உப்பிடிக்களைச் சுவை விழுந்தது ஓடி வாராய்?"

"வீடியோக் ஓடை பூட்டப்போறாக்கள் படவ் எடுத்த கெசட்டுகளைக் குடுத்துப் போட்டு, வேற படங்கள் எடுக்கப்போறாஊ"

"வீடியோக் கடைக்கெட்டா, நாலும்வாறாஊ மச்சாஊ".

"சரி, கெதியா வா. எட்டரைக்கு எக்கணம் பூட்டப் போறாஊ"

"இலங்கைப் பிரச்சனை என்னவாம், ஏதும் கேள்விப் பட்டியே?"

"அதைப்பற்றிக் கதைச்சாலை விசர் வரும் வேற கதை இருந்தாப் பறை மச்சாஊ".

"எத்தனை கெசட் எடுத்தனி?"

"மூண்டு"

"இண்டைக்குக் குடுக்காட்டால் என்ன?"

"ஏன், நீ பாக்கப் போறியே?"

"ஓம், சுயமா ஒருக்காப் பாப்பம்"

"மூண்டையும் என்னெண்டு ஒரு நாளிலபாக்கப்போறாய்?"

"நீயும் நேத்து எடுத்து ஒருமிக்கப் பாத்துப்போட்டுத்தானே இண்டைக்குத் திருப்பிக் குடுக்கப் போறாய்?"

"நாஊ எடுக்கலே மச்சாஊ, இது எடுரபக்கத்து 'ஊம்மேட்' முந்தநாள் எடுத்துப் பாத்திட்டு நேத்துத் தந்தது. நாலும் மனிசியும் ராத்திரியே பாத்திட்டம், இண்டைக்குக்குடுக்கப்போறாஊ, ஒருநாள் பிந்திக்குடுத்தால் ஒவ்வொடுக்கும் அச்சு 'பிராஊ' கூடக் குடுக்கவேணும், நீவேணுமெட்டா எடுத்துக்கொண்டு போயிட்டு நாளைக்குஅய்வச்சு பிராஊ கூடப்போட்டுக்கெசட்டுகளைத் திருப்பிக்குடு!"

"அப்ப உலை நில், நாஊ போய் வேற படக்கெசட் ரண்டு எடுத்தாறாஊ"

"சிவாஜியோ எம். பி. யாரோ திறம்நடி

கல்? "

"எம்லியார்தாடீ "

"என்ன நீ சொல்ற எம்லியூர் சிவாஜி யிர ஒரு வசனத்துக் காணுமே? "

"உனக்கு விசர். எம்.லி.யாற்ற ஒரு கம்பு வீச்சுக்குச் சிவாஜிகிட்ட வருவானே?"

"அப்படிப் பாக்கிறெண்டா, சத்தியரா னைப் போல சண்டைக் காட்சியள்தவள் பறக்க அடிக்க ஆரால முடியும்? "

"ஏன், கமலதாஸன் என்ன குறைசுவனே? "

"கமலதாஸன் காதல் காட்சியளில - தாடீ திறமா நடிப்பாடீ. "

"அதுக்கும் நல்ல சோடி கிடைச்சாத்தாடீ அப்புடி நடிப்பாடீ? "

"ஏன், சிற்தேவியும் கமலதாசனும்சோக்காத்தானே நடிச்சது? "

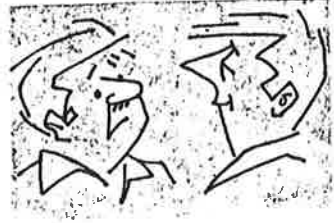
"ஏன், ஜெயலலிதா எம்லியாரோட - காதல் காட்சியளில என்ன சோக்காநடிச்சவள் தெரியுமே? "

"சிவாஜியோடயும் அப்புடி நடிச்சவள் தானே? "

"சரி மச்சாடீ, இதைப் பேந்து பறைவம் இப்ப நேரஞ்செண்டு போச்சு படக்கடை பூட்டப்போறாடீ, "

"என்ன மச்சாடீ, போனோடன எடுத்துக் கொண்டு வாரும்? "

"அக்காவின்ற புருசன், கடையில அந்தக் கெசட்டைத் திருப்பிக் குடுத்துப்போட்டு வேற புதுக்கெசட் அச்சு எடுக்கறீடாரீ. காய்க்குக்கப்போன கெசட்டை-நாடீ அப்படியே வேண்டிக் கொண்டறீடீ "

டன் வேணுமெண்டா நீ இதிலரண்டைக் - கொண்டு போ. இப்படி ஆனையாளமாறி எடுத்தமெண்டா, காசும் குறையும், படமும் பாக்கிறதாப் போச்சு "

"அவர் ஓட்டடியா ஏன் அச்சு கெசட் எடுக்கிறார்? "

"காய் அவுட்டப்பரிசில இருக்கிறவர், ஆசுக்காள் மாறி ஒரு நாளைக்குள்ளபரதறுமுடிச்சிருவனம் "

"உண்டை மச்சாடீ அறியாயம் சொல்லப்படாது எங்கட சனங்கள் இலங்கையில இருக்கேக்கயும் கலை உள்ளக் கொண்டவைதாடீ, இச்சு அகதியளா வந்தும்கலை உள்ளத்தோடதாடீ இருக்குடகள் "

"தமிழ்நீ எங்க கோசு போனவன்? "

"பின்ன என்ன, அதை ஒருக்காச்சொல்லவேணுமே? "

"அதுசரி மச்சாடீ, தாருந்தக் கலை சச்சுக் பிரானிசில வைச்சு நடத்திறு? "

"எட கோநாரி, உனக்கு இன்னும்தெரியாதே? அவர்கள் கலைச்சேவைக் கெண்டே பிறந்தவர்கள். எங்க போனும் "

அவளிகட கெட்டித்தனத்தைப் பற்றித்தானே சனங்கள் பேசுது. பரிசில தமிழாக்களினர் புகழ் கொடிகட்டிப் பறக்கிறதும் அவளிகளால்தான் "

"உண்மையான மச்சான் நீ சொலறது உண்மையானது. அந்தக் காலத்திலும் எங்கட ஆக்கிகள் இந்தியாவிலிருந்து பெரிய மோளம், சின்னமோளச் செற்றுகளைக் - கொண்டு வந்து கோயில்களில் சிறிக்கச்சேரி நடத்தி யாழ்ப்பாணத்தில கலைச்சேவை செய்தே. பிரான்சில அகதியளாவந்திருந்தும், அது போல இந்தியாவிலிருந்து சினிமா நடிக நடிகையையும் பாட்டுக்காரரையும் கொண்டு வந்து, சோக்கான இன்னைச இரவும் பாட்டுக்குப் பாட்டுப்போட்டியும் நடத்தி, தங்கப்பக்கமும் குடுக்கினம் "

"தமிழ்த் தொண்டு, கலைத்தொண்டு, கடவுள்தொண்டு, கோயில்தொண்டுடெல்லாம் சேவை செய்யிறவையக் கடவுள்கடைசியவரையிலும் கைவிடார். . . "

"பிரான்சில எங்கால தமிழ்க் கடவுள்?

"இல்லாட்டி, நாங்கள் ஒரு தமிழ்க்கடவுளை உண்டாக்கலாம் தானே? இலேரெலிலிருக்கிற கடவுள் தமிழ்ப் பகுதியிலும் வரலாமெண்டால், ஏன் தமிழ்ப்பகுதியில இருக்கிற எங்கட கடவுள் பிரான்சில வரப்படாது? "

"இதென்னடா மச்சான் இதுகும் ஒரு பசுடியே? "

"உனக்கு ஒரு இழவும் தெரியாது. இலங்கையிலிருந்து அகதியளா வந்தவையும், இமிக்சிரண்டாயிருக்கிறவையும் சேந்து பிரான்சிலயும் ஒரு தமிழ்க் கடவுளை உண்டாக்கியிருக்க

கினம். விநாயகமூர்த்தி கோயில் கட்டி அழக்காக ஒரு சங்கம் வைச்சு காசு சேத்து நாள் தவறாமல் பூசை செய்யினம் லண்டன், அமெரிக்காவிலும் இப்பிடி முத்தியே கட்டி வைச்சிருக்கினம். இதையறிச்ச சிங்களப்பிள் லீயன், தாங்களும் ஆமுத்து முமாபரைக் கூப்பிட்டு விகாரையள் கட்டி எழுப்புகினம். இவையள் இச்சால பூசை வைச்சுக் கொண்டாட, அங்கால அவர்களும் இவெக்குக் கோசு போகாமல், புத்தச்சரணங்கச்சாமி, சங்கச்சரணங்கச்சாமி, தம்மச்சரணங்கச்சாமி யெண்டு பவித்தாரங்கள் சொல்லிப் பூசை செய்யினம் "

"ஓந்தத் தொண்டு போதாதெண்டுக்கும் பங்கக் கோவிந்தாவெண்ட கணக்கா இன்னெடு தொண்டு நடக்குது, அது தெரியுமே? "

"அதென்னடா மச்சான், புதுத்தொண்டு? "

"லண்டன், டேர்மனி, கனடா, நேடர்லெண்டில் இப்படியான வெளிநாடுகளிலும் கலை இலக்கியச் சேவை செய்தவை வீடு வாசல், காரி, ரீவி, நேடியோ வேண்டினதோட களைச்சப்போய் ஓய்வெடுத்திடினமெண்டு அறிஞ்சு பிறகு, பிரான்சில இருக்கிறவையும் அவெக்குக் கோசு போகாமல் இலக்கியச் சங்கம் உண்டாக்கித்தமிழுக்குத் தொண்டு செய்யினம். கருத்தேதோ, கொள்கையோ இல்லாட்டியும் தமிழுக்குத் தொண்டு செய்யிறதோட தவிச்ச முயல்குத் தட்டி வாக்கிறமாதிரி அகதியளாயிருக்கிறவையினர் நலனைப்பாதுகாக்கப் புதுப்பிறவி எடுத்து நல்லாக்கியிட்ட

படுகினம். இப்படியெல்லாம் கலைக்கும், தமிழுக்கும், கடவுளுக்கும், கோயிலுக்கும் தொண்டு செய்யிற தியாகியினை உயாதி உலகமெல்லாம் பரவுறதைப்பாத்து மற்றவே பொருமையில், 'உதெல்லாம் விசில டிச்சான் குச்சுக்' ளெண்டு சொல்லித்திரியினம்"

"அதாரது அப்பிடி சொல்ற பேயன்கள்?"

"அவேதான் உந்த முற்போக்குக்கலை இலக்கியகாற்றர்"

"அவேயினை முற்போக்கும் மனுவைக்கட்டியும்"

"ஆன மச்சான், அவர்கள் சொல்றதிலையும் கன நாயமிருக்கு. நாங்களால்-லோவேணுமெண்டு அவர்கட நாயத்தை-மறைக்கிறவர்கள்"

"எனை நாயத்தைக் கண்டு போட்டாய்?"

"நீ கோவியாதை நாண் பகிடிக்குச் சொன்னவன்"

"அதுதான் பாத்தன் எடுத்ததுக்கெல்லாம் மாக்கியம், லெனியம், கம்யூனிசம், அந்த இனம் இந்த இனமெண்டு கத்திறுதான் அவேக்கு முருநேர வேல. சவுந்த ரராஜன், யேசுதாசன் அல்லது பாட்டுக்கு பாட்டுப் படிக்கிற தமிழ் சினிமாப்பாட்டு காற்றைப் போல சனங்கள் மத்தியில உவையால புகழ்பெற ஏலமே? இச்ச செய்றவேயப்பற்றித்தான் விளம்பரம் போட்டிருக்கு இப்படியெல்லாம் வெளிநாடுகளிலையும் தமிழுக் கலை வளக்கிறது தமிழருக்கு. பெருமைதானே? இது இந்தமொக்குக்கழுதையருக்கு விளங்காது. இப்படியெல்லாம் கலை, கடவுள், கோயிலெண்டுதொண்டு செய்ய இவையெல்லாம் குருத்துவைக்கவேணும்"

"எனக்கொரு சந்தேகம் வருது மச்சான்"

"என்றாப்பா அது இருந்தாப்போல.?"

"இருந்தாப்போலயில்ல கொஞ்சநாளா மனதுக்க குடையுது"

"சரி சொல்லன்?"

"இலக்கியில் உப்பியான கலைத் தொண்டு கடவுள்தொண்டு கோயில்தொண்டு செய்த சனங்கள்தானே இனக்கவவரத்திலையும் அதுக்குப் பிறகு முருக்க முருக்க அழிச்சது. அப்ப இந்தக் கடவுளும் கோயிலும் எங்கபோனது?"

"ம்.?"

"என்ன மச்சான் முருகிரும்? "

"நான் நினைக்கிறன் அப்படியெல்லாம் தொண்டு செய்வேயில கடவுள் ஐக நேச ம்வைச்சிருந்தபடியால் அவையக்குச்சி சரியான கஸ்டத்தைக் குடுத்து அவையப் பரலோகத்துக்குக் கூப்பிட்டுத் தண்டுல வைச்சிருக்கிறார். . . . "

"அட, அப்படியே சங்கதி? நீ சரியான ஒரு விண்ணதான்ராப்பா. இந்தச் சங்கதியளக்கூட, என்ன சோக்காகக் கண்டு பிடிச்சிருக்கிரும். "

"பின்ன நான் என்ன சும்மா லேசுப்பட்ட ஆளெண்டே நினைச்சனி? "

"அப்ப, நான் கடன்பட்டெண்டாலும் நாளைக்குக் கலைச்சங்கம் நடத்திற ஐன்னிசையிரவுக்கும், வாற நாயித்துக்கிழமைநடகிற கோமானியின்ர கலை விழாவுக்கும் கட்டாயம் போறதுதான்: "

"அப்படியெண்டா, எனக்கும் செத்து வீடியோக் கடையில பத்து டிக்கேற எடு. அப்பிடி எடுத்தா ஒரு டிக்கேற காசு கழிவு "

"எட மச்சான், பாட்டுக்குப் பாட்டில நான்க்கும் கலப்பமோ? "

"கலக்கிறதோவெண்டே கேக்கிரும்? கட்டாயம் கலக்கிறதுதான். தமிழ்ப்படம் ஒண்டும் விடாமல் ஒழுங்காப் பாத்துப் பழசிப்போன எங்களுக்கு உதென்ன பெரிய காரியமே? "

"அப்பசரி நான் முதல் எழுத்துச்சொல்லுன் நீ 'டக்' கெண்டு பாட்டைத் தவக்குபாப்பம்? "

"சரி கேள்? "

"ஆ.? "

"ஐசா மெல்ல நட மெல்ல நடமேல் என்னாகும் "

"சரி, ரி.? "

"நினைத்தேன் வந்தாய் ழா ழுவயசு "

"க.? "

"கால்கள் ஏறுது மேல் "

"நீ.? "

"நீ ஒரு காதல் சங்கீதம் "

"உன்ணை மச்சான் கட்டாயம் ததற்குப் பரிசு தட்டத்தான் போரூய். கலைகுண்டே பேரும் புகழும் எடுக்கப் போரூய் "

"அப்படியெண்டா, நான்க்கும் ஒரு கலையுதச் சங்கம் தவர்குவமோ? "

"ஓமடா மச்சான் அச்சா ஐடியா "

"அப்ப, தமிழ்ச் சினிமாப் படங்கள்வாற முழுப்பாட்டையும் ஒழுங்கா மண்ப்பாடம் பண்ணுவம். அப்பதான் சங்கீத குாணம் வரும். , ழுளையும் விரியும். பிறகு பாட்டும் எழுதலாம், நாடகமும் போடலாம் "

"நாடகமோ? "

"ஏன் போட ஏலாதோ? "

"நீ யோகிக்கிறது எனக்குத் தெரியும் ஆயிரக்கணக்கான படங்கள் பாத்துத் தன் குறம் அதில ஒரு படத்துக் கதைய அப்பிடியே எடுத்து நாடகமாப் போடுவம் "

"ஓமடா மச்சான் அதுக்கென்ன, இதெல்லாம் கலைத்தொண்டு தானே? "

"அப்ப நான் போட்டுவாறன். பிறகு சந்திப்பம் "

"ஓமோம் படக்கெசட்டுகள் கவணம் "

பத்திரமாகக் கொண்டு வந்து குடுத்தும் போடு "

"ஓகே...இனி இதுகள்தானே எங்கட சீவியம் "

"உதென்ன, கையில சுறுட்டி வச்சிருக்கிறாயா? "

"பேசும்படம், மொம்மை, தமிழ்ச்சினிமா "

"நீ சரியான ஆளித்தான் மச்சான்... படிச்சுப்போட்டுத்தா ஒருக்காப்பாப்பம் "

"இதுகளில நாண் அவ்வளவு 'இன்றலீறிலில். என்ற மனிசிக்காறி படிக்கிறததுக்காக எடுக்கிறான். "

"சரி, அவ படிச்ச பிறகு தாவன். என் ரமனிசிக்காறியும் பாக்கட்டுமன் "

"பின்ன என்ன, பொம்புளயும் பாத்தா தானே பொச்சம் தீரும், அப்ப நான்வாறன்? "

"மச்சான் கதையோட கதையா ஒரு முக்கிய விசயம்... "

"எக்ராப்பா, போகலிட்டும் புறத்தால கூப்பிடும் சரி, என்னெண்டு சொல்ல? "

"நாங்கள் துவக்கப்போற கலைச்சங்கத்தைப்பற்றி நோட்டீஸ் அடிக்கிறதோட விளக்கமா இலங்கைப் பத்திரிகையுக்கும் ஒரு விளம்பரம் குடு "

"இப்ப என்ன அவசரம்? சக்கத்தைத் துவக்கிப் போட்டு விளம்பரத்தைக் குடுப்பம் "

"இதீற உள்சச்சக்கி உனக்கு விளக்கே... "

"அதென்ன உள்சச்சக்கி? "

"முதல்ல எங்கட குடும்ப சூக்களை அங்கத்துவமாச் சேத்தப்போட்டு பிறகு எங்கட சொல்லக்கேட்டு நடக்கிறவைய சேர்ப்பம். மிச்சத்தைப் பேந்து ஆறுதலலாச் சொல்றன். இப்ப நீ விளம்பரத்தைக் குடு "

"உன்னை மச்சான் நீ வல்கெட்டிக்காறன் தான் "

"எனக்குந்த முகத்தையொண்டும் பிடிக்காத... சரி மறந்து போகாத... இண்டைக்கே விளம்பரத்தைக் குடு. "

"ஓக்கே... ஓக்கே "

ஒவ்வொருவகைச சிந்தனையும் விதிவிலக்கின்றி ஒரு வார்க்கத்தின் அடையாள முத்திரையையே தாங்கியுள்ளது. — தோழர் மாவோ

மு. தளையசிங்கமும் மாக்ஸியமும்

— சி. சிவசேகரம்

ஓர் அறிமுகம்

ஈழத்து இலக்கியவாதியான திரு. மு. தளையசிங்கம் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்திலே சில தாக்கங்களே ஏற்படுத்தியவர். போர்ப்பறை, மெய்யுள், ஏழாண்டுகால இலக்கிய வளர்ச்சி போன்றன இவர் எழுதிய நூல்களில் சிலவாகும்.

கருத்தியல் ரீதியாக இவர் இலக்கியத்தில் மேற்கொண்ட பயனம் இவ்வரை விமர்சிக்கவேண்டியதோர் அவசியத்தினை மார்க்ஸியவாதிகளுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இஹு மார்க்ஸியத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பெரும் நெருக்கடி, மார்க்ஸியவாதிகள் என்று கூறிக்கொண்டு மார்க்ஸியத்திற்கெதிரான தந்தவார்த்த, நடைமுறைச் செயல்களையுடையவர்களினால் ஏற்பட்டிருக்கும் திரிபு மயக்கம்தான். இத்தகையவர்கள் மாக்ஸியத்தின் வளர்க்கிதேயும், அதனைச் செயலுமப்படுத்துகிதேயும் என்று கூறிக்கொண்டு நவமாக்ஸியம், சிந்தனை மாக்ஸியம் என்று பலவற்றை மாக்ஸியத்திற்கெதிராக நிறுத்தும் போக்குகள் உருவாகியுள்ளன. தமிழகத்தில் எஸ்.வி.ராஜசுரை, குாணி போன்றோர் இத்தகைய போக்குகளை பிரதிபலிக்கின்றனர்.

இந்தவரிசையில் ஈழத்திலே மாக்ஸியத்தைக் கடக்க வேண்டும், மாக்ஸியம்போதாது எனவே அதை அழிந்து புதிய தத்துவத்தை கோற்றவர்க்க வேண்டும் என்றும் முனைப்பில் தனது நியாயப்படுத்தலை விஞ்ஞானத்திற்குப்புறம்பாக நிகழ்த்தி முடிவில் கருத்து முதல் வாதத்தையே சென்றடையும் திரு. தளையசிங்கத்தினை ஏற்கனவே ஈழத்தின் மாக்ஸிய அறிஞரான கலாநிதி கைலாசபதி அவர்கள் விமர்சித்து மாக்ஸியத்திற்குப் புறம்பான ஐப்போக்கினைக் கண்டித்து ஒரு தத்துவப்போர் நிகழ்த்தியுள்ளார். எனினும், இன்றும் சிலர் மு. தளையசிங்கத்தை ஒரு மாக்ஸியவாதியாகக் கருதிக் கொண்டு தம்மையறியாமலே அவரின் நூலின் வாயிலாக தாமும் கருத்துமுதல்வாத முடிவுகளுக்கேவந்த சேரிகின்றனர்.

வரலாற்றில் காலம் காலமாக, மாக்ஸியத்திற்கெதிராக தலையெடுத்த ஐப்போக்குகளை எல்லாம் முறியடித்துக் கொண்டுதான் மாக்ஸியம் இன்று வளர்ந்துள்ளது எனவே தான் கலாநிதி சி. சிவசேகரம் அவர்களின் 'மாக்ஸியமும் தளையசிங்கமும்' என்ற விமர்சனத் தொடர் கட்டுரை தேடலில் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

-தேடல்-

மு. த. வும் மெய்யியலும் விஞ்ஞானமும்

ஹைகலை மாக்ஸ் தலை நிறாக்கினார், மாக்ஸைத் தலை நிறாக்கி மீண்டும் ஹைகலிடம் கொண்டுபோகலாம் என்கிற மாதிரி இந்த தலைநிறாக்கும் விஷயத்தை இயந்திர ரீதியாகப் பயன்படுத்துகிறார் மு. த.

கருத்துமுதல்வாதம் என்றால் கலை, இலக்கியம், தத்துவம் ஆகிய துறைகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்தலும் சிந்தனையைச் செயல் தொடர்வதாகக் கூறுவதும் (போ. 89) என்று விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் மு. த. வை நினைத்துச் சிரிக்கவும் முடியாமலிருக்கிறது. இவ்வளவுக்கும் சிந்தனைக்கும் செயலுக்கும்மிடையான உறவு, கொள்கைக்கும் நடைமுறைக்கும் உள்ள உறவு போன்ற விஷயங்களை எவ்வளவு எளிமையாக எவருமே விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் மாக்ஸியவாதிகள் எத்தனையோ பேர் எழுதியிருக்கிறார்கள்!

விஞ்ஞானம் பற்றிய முடிபுகட்டு முக்கியமாக ஆதர் க்ளாக் (Arthur Clark) என்கிற விஞ்ஞானப் புனைகதை ஆசிரியரை ஆதாரம் காட்டுமளவுக்கு மு. த. வின் விஞ்ஞானம் இருக்கிறது.

சுடத்துக்கும் உயிருக்கும் நினைவுக்கும் அப்பாற்பட்ட போர்ஞான நிலையைக் கண்ட அநுபூதி மகான்களை மாபெரும்

விஞ்ஞானிகள் என்று வர்ணித்துவிட்டு விஞ்ஞானிகள் அந்த நிலையை இன்னும் தொடவில்லை என்று கூறும் மு. த. அக்கு அந்தப் பேர்ஞான விஞ்ஞானமும் இந்த 'அஞ்ஞான' விஞ்ஞானமும் ஒரே அடிப்படையினவா ஒத்த தோக்குடையனவா என்பதை யெல்லாம் கவனிக்கமுடியவில்லை. சைவ சித்தாந்தமா எலும்பு முறிவு வைத்தியமா சிறந்தது என்கிறமாதிரி எப்படித்தான் சம்பந்தமற்ற விஷயங்களை ஒப்பிட முடிவிறதோ தெரியவில்லை.

மு. த. அத்வைதத்தின் மீது வைத்துள்ள நம்பிக்கை, காந்தி, வினோபா, போன்றோர் காட்டும் அரசியல் — சமுதாய மார்க்கம், ராமகிருஷ்ணர் முதலாக அரசிந்தர் வரையிலானோரின் ஆத்மீகக் கருத்துக்கள் மீதான மீடிப்பு என்பன சர்வமத ஒற்றுமை, பொருள்முதல்வாதத்துக்கும் கருத்துமுதல்வாதத்துக்கும் முடிச்சுப்போடும் மெய்முதல்வாதம் ஆகிய நிலைப்பாடுகளுக்கு அவரை இழுத்து வந்துள்ளது. ஆனால் 'புதிய யுகம் வந்துவிட்டது' என்று ஆர்ப்பரிக்கும் அளவுக்கு அவரால் நுழவின் யதார்த்தத்தை உரைவோ தன் சிந்தனையை முழுமைப் படுத்திக்கொள்ளவோ முடியாமல், சர்வோதயம் என்ற மொட்டைச் சந்துக்குள் முடங்கி விடுகிறார்.

மு. த. வின் இலக்கியப் பார்வை

தரமற்ற இலக்கியம் பற்றி மு. த. வின் கோபம் நான் அவருடன் பெருமளவும் பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய ஒன்று. ஆனால் அவருடைய இலக்கியக் கருத்துக்களுடன் உடன்பாடு காணுவது எனக்கு மிகவும் பிரமமானது.

பூரண இலக்கியம் என்று சகல துறைகளையும் சகல இலக்கிய வகைகளையும் மட்டுமன்றிச் சகலவிதமான சிந்தனைப்போக்குகளையும் இடையாக்கும் எழுத்தாளர் இயக்கம் பற்றிப் பேசும் மு. த. இத்தகைய ஒன்று வர்க்கப்பேதமற்ற சமுதாய மொன்றில் அல்லது அதை அணுகும் சமுதாய அமைப்பிலேயே சாத்தியம் என்பதை உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை.

சமுதாய மாற்றங்களையொட்டிக் கலை இலக்கியத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவது பற்றிய மாக்ஷிய நிலைப்பாட்டை வைத்தே சோஷலிசம் வெற்றிபெற்ற சமுதாயங்களில் இன்னும் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் உருவான பழைய கலை வடிவங்கள் தானே உள்ளன என்று கேள்வியெழுப்புகிறார் மு. த. இது நியாயமான கேள்வி. ஆனால் பதில் மு. த. விரும்புவதுபோல சோஷலிச சமுதாயத்திலுள்ள சிந்தனைத் தேக்கமல்ல, முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் கலைக்கும் இலக்கியத்துக்கும் என்ன

நடக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால் சோஷலிச சமுதாயத்தில் நடப்பது என்னவென்று விளங்கும். மு. த., வுக்கு சீனவைக் 'கலாச்சாரப் புரட்சி' வரையும் தான் காணமுடிந்தது. இன்று அந்தக் கலாச்சாரத் தேக்கத்தை உடைத்துக்கொண்டு சீனக் கலைஞர்கள் கண்டுள்ள எழுச்சியை மு. த. எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார். புதிய கலை வடிவங்கள் பற்றிப் பேசுமுன் புதிய கலை வடிவங்கள் ஏன் தேவைப்படுகின்றன என்று அறிய வேண்டாமா? சோஷலிச சமுதாயத்தால் பழைய கலைவடிவங்கள் மூலமே தன் தேவைகளை நிறைவு செய்யவும் அவ் வடிவங்களுக்கு செய்யக்கூடியவை யாவும் நிறையவே இருக்கும் போது புதியவடிவங்கட்கான தேடல் பற்றி அதிகம் ஊக்கம் இருக்காது. ஆயினும் சீன ஒவியத் துறையில் புதிய பரிணாமங்கள் காணப்பட்டுள்ளன. மரபை நவீனத்துடன் இணைப்பதில் சீனக்கலைஞர்கள் சாதனைகளைச் செய்துவருகிறார்கள். 'புதுமை புதுமைக்காகவே' என்ற மாதிரி நிலை அங்கே இல்லை. மற்றுமொரு விஷயம்: சீனாவில் சமுதாயம் பின்தங்கிய அரை நிலமான்ய சமுதாயமாக இருந்து முன்னாலே பாய்கிற ஒன்று. அங்கே நிரப்பவேண்டிய இடைவெளிகள் பல உள்ளன. இதுபற்றி அவர்கள் வெட்கப்படவும் இல்லை, தளர்ந்துவிடவும் இல்லை. கலை - இலக்கியம் பற்றிய தேள்வியை உற்பத்தி முறைகள் வீஷயத்திலும் எழுப்பலாமே! மேற்கில் அடிமைச் சமுதாயம் நிலமான்ய சமுதாயமான போது உற்பத்தி உறவுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றம் எத்தன்மையது? அதை யொத்த மாற்றம் உற்பத்தி முறைகளில் நேர்ந்ததா? ஆனால் நிலமான்யம் முதலாளித்துவமானபோது உற்பத்தி உறவுகளில் மட்டுமன்றி உற்பத்தி முறைகளிலும் மாபெரும் மாற்றங்கள் நேரவில்லையா? சோஷலிச மாற்றம் முக்கியமாக உற்பத்தி உறவுகள் தொடர்பான ஒன்று. நவீன விஞ்ஞானம் (அதாவது முதலாளித்துவ வளர்ச்சியை யொட்டி ஏற்பட்ட அறிவு வளர்ச்சி) இதுவரை தந்த தகவல்களையே மனிதன் பூரணமாகப் பயன்படுத்தவில்லை. முதலாளித்துவம் சுற்றூடல் பற்றிய விஞ்ஞான ரீதியான அறிவை முறையாகப் பயன்படுத்த மறுக்கிறது. அதன் குறிக்கோள் இலாப வேட்கை. எனவே மேலும் மேலும் லாபம் குவிக்குமுகமாகவே புதிய விஞ்ஞான அறிவு, புதிய தொழில் நுட்பம் என்று அலைகிறது. இங்கே சோஷலிச சமுதாயம் குறைந்த தொழில் நுட்பத்தின் உதவியுடனேயே கூடிய சாதனைகளைப் புரியும் வேறுபாடு தெரியவில்லையா? எனவே புதிய அறிவுக்கான தேடலில் முதலாளித்துவம் நிறையத் தகவல்களையும் கருவிகளையும் குவிக்கலாம். மனித சமுதாயத்துக்குப் பயன்படும் தகவல்கள், கருவிகள் என்று பார்த்தால் சோஷலிச சீனமே உயர்ந்த விளைபயனைக் (efficiency) காட்டுகிறது.

மு. த. வின் மெய்யுள், உருவத்தில் தமிழுக்குச் சற்றே புதுமையாக இருக்கலாம். ஆனால் இவ்வகையான எழுத்துக்கும் அது பிரகடனம் செய்யும் 'மெய்' இயல்பு ஒரு மிகையான அடைமொழியே. (ஹென்றி மிலர் (Henry Miller) எழுதிய நடையும் இத்தகைய ஒன்று தான். மிலரின் புத்தகங்களின் ஆபாசம் காரணமாக அவை பெற்ற செல்வாக்குத்தான் அறிகம் என்று நினைக்கிறேன்.) செய்யுள் உரை நடை என்ற வித்தியாசங்களை யும் மதிக்காதது இந்த மெய்யுள் என்று மு. த. கூறுகிறார். ஆனால் புதுக்கவிதை என்ற பேரில் வருபவை அந்த வித்தியாசங்களை மட்டுமன்றி அர்த்தம் அனர்ந்தம் என்ற பேதத்தையும் கூட சில சமயம் 'கடந்து' விடுகின்றன. மு. த. இலக்கியத்தின் உருவப் பிரச்சனைக்குள் தடுமாறுகிறார் என்றே அவரது மெய்யுள் பற்றிய கருத்தும் எழுத்துக்களும் என்னை எண்ண வைக்கின்றன.

மோசஸ், புத்தர், கிருஷ்ணர், யேசு, முகம்மது, ராம கிருஷ்ணர், சங்கரர் ஆகியோரை உண்மைக் கலைஞர்கள், பெருங் கலைஞரானிகள் (மெ. 268) என்று கொண்டாடும் மு. த. கலை என்று கருதுவதும் என்னளவில் கலையென்று சொல்பவர்களுக்கு எட்டியதும் மிகவும் வேறுபட்ட விஷயங்கள்.

மாக்லியக் கலைக் கண்ணோட்டம்பற்றிப் பேசும் மு. த. கலைச் சிருஷ்டிகளின் தரம் அந்தந்தக் காலத்துப் பொருளாதாரப் போக்கின் செல்வாக்கிலேயே தங்கியிருக்கிறது என்பது மாக்லிய நிலைப்பாடு என்ற விதமாகக் (போ. 215) கருத்தை முன்வைக்கிறார். இது மாக்லிய நிலைப்பாட்டை அவர் புரிந்து கொண்ட விதமா அல்லது மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் விதமா?

'பீட்னிக்ஸ் (Beatniks), ஹிப்பிகள் (Hippies), என்ற போக்குகளை எல்லாம் இனி வரவிருக்கும் ஒரு பெருந் தத்துவத்தின் வருகையைக் குறிக்கும் சமிக்ஞைகள்' என்று கருதும் அளவுக்கு, (போ. 221) ஜன்லியில் ஒருவன் உளறுவதற்கும் ஒரு கவிஞரின் கவிதை வீச்சுக்குமிடையிலான வேறுபாடு தெரியாத நிலையிலா மு. த. இருக்கிறார்?

அறுபதுகளில் ஆனந்த விகடன் காட்டிய பணமுடிச்சைப் பார்த்து மயங்கிய இலக்கிய வியாபாரஞ் செய்ய ஆரம்பித்த ஜெய காந்தனிடம் சத்தியத் தேடலைத் தரிசிக்கிறார் மு. த. (போ. 235). ஜெயகாந்தனுடன் மு. த. தன்னையும் மு. பொன்னம்பலத்தையும் சேர்த்துக் காணுகிறார். ஆனால் என்னால் கலையென்ற வகையில், மு. த. வின் எழுத்துக்களை உயர்வாகக் கருதமுடியவில்லை. மு. பொ. என்றமே என் அபிமான எழுத்தாளனாவ்.

மு. த. வும் அதிருப்தியும்

கைலாசபதி மு. த. அதிருப்தியை முக்கியப்படுத்துவதைச் சுட்டிக்காட்டியதையிட்டு மிகவும் கோபித்துக்கொண்ட மு. பொ. தன் கட்டுரையில் (அலை - 19) "அப்படியானால் மாக்கலை நெறுகலிய எதிர்ப்பாளர், etc." என்று கூறமுடியாதா என்று வினாசியிருக்கிறார். ஒரு கொள்கை இன்னொன்றன் எதிர்ப்பாக அபைவது ஒரு விஷயம் அது அதிருப்தியையே தன் ஆதாரமாக வைத்திருப்பது இன்னொரு விஷயம். மாக்கலின் முதலாளித்துவ எதிர்ப்பு, கருத்துமுதல்வாத எதிர்ப்பு என்பன அவரது சமதாய உணர்வு அவதானங்கள் ஆகியவற்றில் தங்கியிருந்தது. முதலாளித்துவத்தையோ, கருத்து முதல் வாதத் தையோ, மாநூதநீயியலையோ எதிர்ப்பதாகச் சொல்லும் எல்லா வற்றையும் மாக்கல் தனக்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளவில்லை. மு. த. விளம்பலன்மே முன்பு சொன்னதுபோல பீட்டிக்குக்காயும் ஒறிப் பிக்காயும் முறையாக ஆராயாமலே தன் சத்திய யுக வலந்தத்தின் வருகை கூறும் பறவைகளாகக் கண்டதில் தெரியவில்லையா?

மு. த. வெறுமே ஒறிப்பி, பீட்டிக்குக் வகையறுக்களுடன் திற்கலில்லை. "அதிருப்தி — எல்லாருக்கும் பொதுவான பொதுக் காரணமாக அதை மட்டும் தான் சொல்லலாம்" என்று வலியுறுத்துவதுடன் கலாச்சாரப் புரட்சியும் அதிருப்தியின் வெளிப்பாடு என்ற வகையில் அதை வரவேற்றார். சமயத்தை மறுக்கும் பொருள்முதல்வாதமும் "ஆன்டிக்" அடிப்படையில் கலக்கும் காலகட்டம் வந்துவிட்டதற்கு ஆதாரமாக ல. ச. ச. கட்சியில் இளம் வட்டத்தினர் (இன்றைய தாயாமமாஜிகள்) தோன்றியமை, கருணாநிதிக்கு எதிராக அ. தி. மு. க. தோற்றம் (இந்திரா அம்மையார் இதை மிகவும் வலவேற்பார்), ஆகியன கூடத் தென்படுகின்றன (மெ. 155-156).

ஒரு விஷயத்தை அழமான அவதானிக்காமல் மேலோட்டமாகப் பார்த்து முடிவுகட்கு வரும்போது பணிப்புக்கூட காட்டுத் தீயின் வருகையை அறிவிப்பதாகவே தெரியும்.

முடிவுரை

மு. த. வின் குழப்பமான முடிவுகள் பல. அவர் மாக்கலியத்தை விமர்சிக்க முற்பட்டது மாக்கலிய அறிவின் அடிப்படையில் அல்ல. ஸ்ரீ ல. ச. க. ஆட்சியை சோஷலிஸம் என்று அழைக்குமளவுக்கு அவரது மாக்கலிய அறிவு உள்ளது. வரலாற்றை அவர் புரிந்துகொண்ட முறையும் விளக்கிய முறையும் பலவிதமானவை. அவரது தவறான விளக்கங்களை வரிசைப்

படுத்திக்கொண்டு போலுல அதற்கு முடிவே இராது. ஒரு வேளை என் மாக்லிய சார்பின் காரணமாக இருக்கலாம்; அவரது எழுத்தில் மாக்லியத்தை எதிர்த்தும் நோக்கம் அவரது உலகப் பார்வையைப் பெரிதும் பலவீனப்படுத்திவிட்டது. மாக்லியத்தைத் தவிர்த்து சோஷலிச உலக அமைப்பைக் கொண்டுவர ஆன்மீக மார்க்கத்தைத் தேடுகிறார். ஆனால் அவரால் நிசைகாரண முடியாமல் சர்வோதயம் என்ற பழைய சூத்திரத்துக்குள் (ஓரிரு புதிய சோஷலிசனாடன்) முடங்கிவிடுகிறார். மாக்லியவாதிகள் கூறும் சோஷலிச உலகம் பற்றிய கருத்தை அவர் ஏற்றாலும் உலகின் யதார்த்தத்தை அவரால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. ஆன்மீகத்தைத் துணைக்கழைத்து ஒரே தாவலில் சோஷலிசத்துக்கும் மோட்சத்துக்கும் தாவ முடிகிறார். முடியவில்லை.

மு. த.: வின் நோக்கங்களைக் கேள்விக்குட்படுத்த நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் அவரது நோக்கங்கள் என்னவாயிருப்பினும் அவர் காட்டமுனையும் பாதை நிச்சயமாக சோஷலிசத்துக்கு அல்ல. மோட்சம், முக்திபற்றி எனக்கு அக்கறை இல்லை. மண்ணுக்கும் காற்றுக்கும் கடலுக்கும் உரியது என் தேசம். அதோடு 'நான்' முடிந்துவிடும். இந்த உயிருக்கு ஆதார என்று நிரந்தரத் தன்மை வழங்கவேண்டிய அவசியம் எனக்கில்லை. என் கண்முன் தெரிகிற விஷயங்கள் முழுமையல்லவாயினும் என்னால் உணரவும் அனுபவிக்க முடிகின்றவையே மனித இனம்பற்றி ஒரு சகோதரத்துவத்தை நியாயப்படுத்தப் போதுமானவை. எனக்குத் தெரியமுடியாத விஷயங்கள் பற்றிய பாசாங்கு அவசியமற்றது.

ஆன்மீக தொடர்பான விஷயங்களை விரும்பி வாசிக்கவும் செய்கிறேன். அவை சமுதாய ரீதியாகத் தரும் விளக்கங்கள் என்னைத் திருத்தி செய்யவில்லை. என்னால் அவற்றின் ஆழத்தையும் கட்டுக்கோப்பையும் கண்டு வியக்காமல் இருக்கமுடியாது எனினும் என் தேடல் ஆன்மீக சுடேற்றம் தொடர்பான ஒன்றல்ல. உடனடியாக அதை விட முக்கியமான காரியங்கள் கண்முன் இருக்கின்றன. எனக்குள் முடிவற்ற ஆன்மா என்று ஒன்றிருந்தால் அது தானே தன்வழியைக் கண்டுபிடித்துக் கொள்ளாட்டும். முதலில் சக மனிதனுக்கு நடக்கிற கொடுமைகளுக்கு முடிவு கட்டுவோம். ஆன்மா முடிவற்றது என்றால் அது சில காலம் பொறுத்திருக்கலாம். அது இந்த உடலோடேயே முடிவிற ஒன்றானால் அத்தோடே முடியாட்டோம். என்ன நடந்தம்?

நல்ல விஞ்ஞானிகள் பலர் இறை நம்பிக்கையாளர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தம் சமயச் சார்பை விஞ்ஞான அறிவுத் தேடலில் பயன்படுத்தியே விஞ்ஞானத்தை விரித்தெய்யவில்லை. விஞ்ஞானத்துக்குச் சமய விளக்கங்கள் கொடுக்க முடியும்

போலித்தனம் சிழக்கிலும் மேற்கிலும் நடக்கிறது. அதேபோல் சமய நம்பிக்கைகளை விஞ்ஞான ரீதியாக நியாயப்படுத்தும் முயற்சிகளும் நடந்து வருகின்றன. இறை நம்பிக்கையுள்ள விஞ்ஞானி நேர்மையானதாக இருக்கலாம். ஆனால் விஞ்ஞானத்தையும் சமயத்தையும் போட்டுக் குழப்புங் காரியங்களில் நேரான சிந்தனை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

மு. த. மாக்ஸியம் சாகும் நாள் வந்துவிட்டது என்று பிரகடனம் செய்து பல காலமாகிவிட்டது. அவர் இதோ வந்து விட்டது என்ற சத்திய யுகம் இன்னும் வந்தபாடிಲ್ಲ. சிறித்து வுக்கு முன்பு இரண்டாயிரம் வருஷம் முன்பிருந்தே எதிர்பார்த்து வரும் தேவராச்சியர் கூடத் தான் இன்னும் வரவில்லை. என்ன செய்வது!

தவறிப்போன தேடல் மு. த. வினது. ஆனால் மு. த. வை முதன்மைப்படுத்த முனையும் சிலரது போக்கு மாக்ஸிய எதிர்ப்புக்குப் பயன்படும் வலுவான சிந்தனைக் கழி எது என்று உக்கிப்போன சிந்தனைகளுள் உருப்படியாகத் தெரியும் ஒன்றைத் தூக்கும் காரியம்தான்.

நன்றி "தூயகம்"

பெயர் முகவரியிடப்படாதும் கண்ணியக்குறைவான வார்த்தைகளுடன் கூடியதுமான கடிதங்கள், மற்றும் விமர்சன ஆக்கங்கள் எதுவும் எமது பரிசீலனைக்காகவோ, அல்லது பிரசுரிப்பதற்காகவோ எடுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டாது.

கினியும் வேண்டாம் மவுனம் .

அந்தத் தெருவில்
நிசப்தத்திசூ டே
ஓர் மனித உருவமொன்று . . .

ஓ!
இவற்றைப்பேசும்
சுதந்திரம்
எம்மவர்களால்
மறக்கப்பட்டுள்ளது,
உரக்கச் சொல்லாதே
உரக்கச் சொல்லாதேயென்று
எதைருமைத் தோழர்களின்
புதை குழியிலுள்
ஒலித்த
நனக்குரல்கள்
என் செவிகளிலுள்
ஒலித்தன
ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கின்றன,
எனினுமென்
மனச்சிறகிலுள்ளே
பற்பல கேள்விக்கைகள்
அந்த மனிதரைப்பற்றி . . .
எப்போ
எப்படி
எவரிடம்
என் மனச்சிறகைத்திறந்து
இவ்வுண்மையை
உரைப்பேன் . . . ?

எம்மக்களோ
தம்மால்
தமக்களை
உருவாக்கப்பட்ட
விலங்குகளால்
கட்டப்பட்ட நிலையில்
சிந்தித்தவர்களோ
புதைகுழியிலுள் . . .
சிந்திக்கத் தெரிந்தவர்களோ
வாய்பேசா
மௌனிகளாக . . .

ஓ! மக்களே
நிச்சயம்
இனியும் வேண்டாம்
மௌனம்,
எம் அருத்த
சரிதியாவது
உண்மைக்காக
உண்மையான விடுதலைக்காக
போராடட்டும் .

← கிரவி

உரைகல் .

போகிற போக்கில் . .

— யாழ்ப்பாணம்

கலைவாதி :- இந்திய நடிக நடிகை பாடகர்களை வருவித்துக் கலைச் சேவை செய்வோர் இலங்கைக் கோமாளிகள் கலை நிகழ்ச்சி நடத்தி வெற்றிவாகை' ஓடியதுபற்றி என்ன நினைக்கிறீர்?

இலக்கியவாதி- ஈழத்துக் கலைஞர்களை வைத்து நடத்தப்படும் நிகழ்ச்சி வரவேற்கப்படவேண்டும். ஈழத்துத் தேசியக் கலைகள் அவற்றின் யதார்த்தப் பூர்வக் கருவூலங்களைத் தாக்கி வெளிவர வேண்டுமென்றி முசுப்பாத்திகளாகவல்ல. தரங்கெட்ட தமிழ்ச்சினிமாவை நிராகரிக்காதவரைதரமான கலை ஒருபோதும் சாத்தியப்படாது.

ஒருவர் :- நீ ஒரு திறம் பகிடி விடு பாப்பம்?

அடுத்தவர் :- மார்க்சி, எங்கால், வெலின் லுவரும்நாடு உலகிலே மிகச் சிறந்தமுட்டாள்கள்.

கலைஞர் :- எப்படி நாங்கள் நடத்தின கலை நிகழ்ச்சி?

கலைப்பிந்தர் - இதல்லோ கலை நிகழ்ச்சி. கனகாலந்தர்க்குப் பிறகு என்ற ஜலசனீரக் கை தட்டி விசிலடிச்சது உங்கட கலை நிகழ்ச்சியிலடால்.

சினிமரசிகர் :- தமிழ்ச்சினிமாப் படங்கள் உலகப்படவிழாவில் எப்போதும் தகமையற்றுப் போய்விடுவதன் காரணம் என்ன?

கதாசிரியர் :- கலை, இலக்கியம் என்னவென்றே தெரியாத விரல் ஒப்புக்கிற குழந்தைப்பிள்ளைகளெல்லாம் கதாசிரியர்கள் போல் வெளிக்கிட்டதாலும், சமுதாயத்தைப் புறக்கணித்த கற்பனா உலக மாயாஜாலங்களைக் காட்டிப் பணம் பறிகூற முதலாளித்துவ வியாபாரிகளாலும் வந்த விளை இது. மிக உண்மை கலையான இது இந்த வியாபாரிகளிடமிருந்து விடுதலையடையாதவரை தமிழ்ச்சினிமாப் படங்களிடமல்ல, எந்தக் கலைஇலக்கியங்கடும் தரங்கெட்டு உருப்படாமலே அழிந்துபோகும். திரைப்படக்கலையும் தமிழ்ச்சினிமாவும் பற்றி எழுத்தாளர் அறந்த நாராயணன் எழுதிய ஆலைத்தேடிஎடுத்தாவதுபடியுங்கள்.

- சிஸ்யகீ :- கடவுள் எங்கே இருக்கிறார்?
- குரு :- எங்கும் எங்கும் வியாபித்திருக்கிறார்
- சிஸ்யகீ :- இலங்கையில் ஆமியும் ஆக்ககும் சுடுபடுக்க அலெக்சுள்ள இருக்கிற கடவுட்க்கும் அந்தச் சூடுபிடிக்கும் தானே? அப்ப, கடவுள் சாகமாட்டாரோ?
- குரு :- கடவுள் சாகமாட்டார். அவர் சுட்டவையோடும் இருப்பார்சுடு பட்டுச் செத்தவையோடும் இருப்பார்.
- சிஸ்யகீ :- அப்ப, கடவுளும் கடவுளும்,நான் சுகிறதும் சுடப்படுகிறதும், அப்படித்தானே?
- குரு :- ம்.....?

- ஒருவர் :- பிரான்கிலையும் சில தமிழர் செத்தவீட்டுக்கு அடிக்கிற நோட்டிசுகளிலும் 'வேளாங்குலம்', 'வேளாளர்குலம்', 'சைவ வேளாங்குலம்', 'கிறிஸ்தவ வேளாளர் குலம்', எல்றெல்லாம் போட்டி போட்டுக்கொண்டு விளம்பரம் போடுகின்றோம். வெக்கமில்லையாகள்குவெறி, காம வெறி, குடிவெறி, மோகவெறி, மதவெறி, மன்குல வெறி, யாதிவெறி, இனவெறி, தேசியவெறி, ஆசிய வெறிகள் முடக்க முடக்க நிலப்பிரபுத்துவ எச்சங்கள், முதலாளித்துவத்தின்கொடிய ஆயுதங்கள். இந்த வெறியுடன் செயல்படும் நாடுகள் எப்படியெல்லாம் சிவ்வாபிணப்பட்டுச் சீரழிந்து படு நாசமாகி-நாசமாகின்றன என்ற வரலாற்றை உணர்ந்துநால் இந்த அநாகரிகமான- அசிங்கமான -அற்பத்தனமான கொடிய ஆசை இங்கு நலை எடுக்காத. யாழ்ப்பாணத்து மாவட்டபுரம், சங்காணை, - சாவகச்சேரியில் ஸ்டீப்பர்ப்பட்ட கொடிய ஆசைபிடித்த ஜாதி வெறியர்கள் தோற்றப்போன வரலாறு தெரிந்ததே. அப்படியிருந்தும் இந்த வெட்கங்கெட்ட நினைப்போடு வெளிநாடுகளில் இருப்பவர்கள் ஈற்றில் வெட்கப்பட்டே போவார்கள்.

- வித்துவான் :- ஸ்டாலின்க்கு எதிராகச் சில பத்திரிகைகள் அவதூறு செய்வதைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?
- பண்டிதர் :- உலகத்தின் தலைவியை மாற்றி முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியக்-கோட்டையையே தொறுக்கி எறிந்துவிட்ட ஓக்டோபர் சோசலிஸ்ப்புரட்சியையும், இரட்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின்போது

உலகமக்களைக் காப்பாற்றிய சோவியத் ரஷ்யாவின் மகோன்னத சியாக சாதனைகளையும் முறையாகத் தெரிந்துகொண்டால் ஸ்டாலின் என்ன பாத்திரம் வகித்தார் என்பது புலனாகும். ஸ்டாலின் ஒரு தனிமனிதர் அல்லர். அவர் உலக வியாபகமான பொதுவுடைமைவாதி, சிறந்த மார்க்சியவாதி, எனவே அவரின் நாமத்துக்கு-எவரும் கரிபுசிவிடமுடியாது. அவர் எதிரிகளை மட்டுமல்ல, துரோகிகளையும் அம்பலப்படுத்தி நாட்டைக் காப்பாற்றிய பெரும் பங்காளி.

வாசகர் :- இலக்கியத்தையும் அரசியலையும் ஏன் போட்டுக் குறப்பியடிக்கவேண்டும்?

எழுத்தாளர் :- சமுதாயத்தைப் புறக்கணித்த இலக்கியம் எங்காவது உண்டா? கிடையாது. அரிசியில்லாமல் சோஷலிசமக்கும் மந்திரவாதி யார்? அரசியல் இலக்கியத்தின் உயர்ந்த நிலை என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளமுடியாதவர்க்கும் அரசியற் செய்திகளையே தங்கள் கதைகளுக்குக் கருப்பொருளாகப் பாவிக்கிறார்கள். அரசியல் எந்தத் தனிமனிதன் வாழ்க்கையிலும் பின்னிப் பிணைந்திருப்பதே இத்தற்குக் காரணம்.

அபிமானி :- தமிழர் கூட்டணித் தலைவர்கள் அபிந்தவிங்கம், யோகேஸ்வரன் படுகொலை பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

தேசாபிமானி :- கெடுகுடி சொற்களாது, சாகுடி மருந்துண்ணாது, மாஜி மந்திரி ராசகுமாரையின் கைச்சரக்கான 'துப்பாக்கிக்குண்டு விளையாடும் - பந்து' இப்போ ஜனநாயகம் பேசுகின்றது. தமிழர் பண்பாடு, பாசம், அன்பு, நேசம், கலை, கலாச்சாரம் உலகெங்கும் கொடி கட்டிப் பறக்குது. ஆயுதம் ஏந்தாத கூட்டணித் தலைவர்களுக்கு ஆயுதங்கள் ஜனநாயகப் பாடம் கற்பித்திருக்கின்றன. பெரியார் செல்வநாயகத்தார் சொன்ன கடவுளும் காப்பாற்றவில்லை. சுந்தரவீரன் கண்ணில் ஒளித்திருந்து மிளகாயிப் பொடி எறியப்பட்டிருக்கிறது.

இ

வ

ர்

க

ள்...

கனவு கண்டு, விழித்ததுபோல்
ஒரு வேகம்....

நிடுதிப்பென

அந்தகார இருளில்

இருந்தவர்கள் எல்லோரும்

ஓர் நாள்

விழித்துக் கொண்டார்கள்.

விழித்தவர்கள்

சற்றுநிதானமாக

அல்ல,

மிகவேகமாக எழுந்து

நடக்க முயன்ற போது..

அவர்களால்

முடியவில்லை.

விழிப்பு சிந்தனையில் இல்லை

என்பதை

செயல்கள்

வெளிச்சம்போட்டுக்

காட்டியது.

தெளிவு

பார்வையில் இல்லை

என்பதால்

பாதை அவர்களைத்

தடம் புரள வைத்தது

சுயமாக சிந்திக்கும்

ஆற்றலை இழந்து

மற்றவர்களை

நிந்திப்பதில்

விழித்துக் கொண்ட

இவர்கள்,

நிபுமாக

விழித்தெழவில்லை.

அப்படி

விழித்துக் கொண்டதாக

கற்பனை செய்தார்கள்

இவர்களிடம்

விழித்துக் கொண்டவையோ,

பதவி

அதிகாரம்

ஆத்திரம்

ஆவேசம்

வரட்டு நியாயங்கள்

வரட்டுக் கௌரவம்

என்பவைதான்

உண்மை

இவர்களிடம்

எப்போதும் உறங்கிக் கொண்டே....

- வித்யா

'தண்ணி தண்ணி' என்று முன்கூறிக்கொண்டே அந்த அறையின் ஒரு மூலையில் சுருண்டு போய்க் கிடந்தான் கதிரன்.

அறையெழையாக இருந்தது. அவனை மாறி மாறி உதைத்து ஒய்ந்து போன ஐந்து குட்டிகளும் தமக்குள் ஏதோ இரகசியமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

இடையிடையே 'கள்ளன் மூல்கள்' போன்ற வார்த்தைகள் மட்டும் அவனது காதுகளில் விழக்கூடிய வகையில் அவர்களிடமிருந்து பெரிதாக வந்துகொண்டிருந்தன.

கதிரனுக்கோ எதுவும் புரியவில்லை.

என் அடிக்கிரைகள் ? எதற்காகக் அடிக்கிரைகள்?

நான் எந்தக் குற்றமும் செய்யவில்லையே

எதுவுமே புரியவில்லை அவளுக்கு

நாட்டில் பரவலாக நடந்துகொண்டிருந்த சம்பவங்களில் காதுதெட்டியவைகள் அவனின் சூபகத்திற்கு வந்தன. தண்ணியும் ஏதோ ஆபத்தான நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும்தான் அப்போதைக்கு அவனால் ஊகிக்க முடிந்தது.

அந்த பயங்கரமான சூழ்நிலையிலும் தனது ஏழ்மைக் குடும்பத்தைச் சுற்றியே கதிரனின் நினைவுகள் திரும்பிக் கொண்டிருந்தன.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

அடிகள், உதைகள் கொடுத்த வலியவிட, தன் குடும்பம் அனாதரவாகிவிடுமே என்ற ஏக்கம் தான் அவளுக்கு கடிய வலியைக் கொடுத்தது.

"அப்பா, வரேக்கை சொக்கா வாங்கிக்கொண்டுவாங்கோ" மழ லைக்குரலுடன் ஓடி வந்து கதிரவின் காலைப்பிடிக்கும் அவளின் மூன்று வயசு குழந்தை.

மூன்று நாட்களாகியும் தலைணைக் காணாமல் எப்படித் தவித்தாளோ.....

அவளை முழு உடம்பும் ஒரு முறை குழுகியது.

"அப்பா நாளைக்குப் வெள்ளைச் சட்டை வாங்கித்தராட்டி நாளை பள்ளிக்குப் போமாட்டன். வாத்தியாரி அடிப்பாரி". அழுது கொண்டே, கையைப்பிடித்த கதிரவின் மூத்தமகன். "எப்படியும் இண்டைக்கு வேலை முடிவு வரேக்கை கட்டாயம் வாங்கிக்கொண்டுதான் வருவான் அழாமல் பள்ளிக்குப் போ என்ன", வழமைபோல் தேற்றி விட்டு வேலைக்குச் சென்றவன்.....

அதிகாலை விடிந்தும் விடியாததுமாய் மெல்லிய இரட்டு. நெஞ்சு நிறைந்த சுமைகளுடனும் பலவித கற்பனைக் கோலங்களுடனும் நடந்துகொண்டிருந்தான் கதிரவன்.

'டேய் ... அதிலே போறவன் எங்களைக் கண்டிருப்பானே...'

'சீ...நான் நினைக்கேல்லை, கண்டிருக்க குாயில்லை'

கண்டிருந்தாலும் எங்களை யாரெண்டு அடையாளம் கண்டிருக்கேலானது.

கொள்ளையர் கூட்டம் தமக்குள் பேசிக் கொண்டே நகர்ந்தது.

பகலிலே சமூக விடிவுக்காக உழைப்பவர்கள் போலவும் இரவிலே சமூகத்திலிருந்து திரிடி எடுக்கின்ற கொள்ளையர்களாகவும் ஆட்டம் போட்டுக் கொண்டிருந்தது அந்தக் கூட்டம்.

நாதியற்ற சமூகமோ, தெரிந்தும் தெரியாதவர்களாய் புரிந்தும் புரியாதவர்களாய் தனித் தலைக்குப் பிரச்சனை வரும்வரைக்கும் இது தனக்குத் தேவையற்ற விடயம் என்று ஒதுக்கியிருந்த காரணத்தால் இது போன்ற பல கூட்டங்கள் கேட்பாரற்ற வளர்ந்து கொண்டிருந்தது.

இதயசுத்தியுடன் இவர்களது கூட்டத்துள் புகுந்தவர்களும் இவர்களுள் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால், இவர்களின் கடுமையான உழைப்பும் தியாக உணர்வுகளும், கூட இத்தகைய வக்கிரப் பேர்வழிகளுக்குப் பக்கபலமாக அமைந்திருந்தது.

"எனக்கென்னவோ நல்லாய்ப்படேல்லை அது அது போனவன் கட்டாயம் எங்கே கட்டிவிடுவான். நாங்கள் சனத்திட்டமாட்டுப்படத்தான் போறம்."

"அதுக்கிப்ப என்ன செய்யச் சொல்லுமே"

"பேசாமல்... ஆனைக் கடத்திக் கொண்டுவந்து முடிச்சிட்டாள்..."

"பிறகேன் யோசிப்பான் இன்டைக்கே அல்லலைக் கொடுக்க வேண்டியது தானே"

"பாவமடா அல்லலுக்குப்பின் னேயும் இருக்கெண்டு நினைக்கிறீர்"

"உனக்குத் தெரிஞ்சவனே, பிறகென்ன பிரச்சனையுமில்லாமல் போச்சு. உந்தப் பழிவாவங்க னேயெல்லாம் பாத்தால் நாங்கள் சீவிக்கேலாது. நாங்கள் கொண்ட கொள்கை (?) க்காகச் சிலதுகள் அப்பிடி இப்பிடி நடக்கத்தான் செய்யும்". நியாயப்படுத்திக் கொண்டான் அந்த கூட்டத்தில் தலைவன் போலிருந்தவன்.

"கடத்தேக்கை ஊர்ச்சமை ஏதாவது கேட்டால்...?"

"அவ்வளவுக்கொண்டும் யோசிக்காதேயுக்கோ. முடிஞ்சவரையிலையாருக்கும் தெரியாமல் கடத்துவம். இல்லை யெண்டால் 'ஐவர் ஊரிலை கன கொள் னேயள் னசம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார் விசாரிச்சுப்போட்டு விடுறம்' என்று ஒரு அடியைப்போடுறதுதானே. கூலிவேலை செய்யிறவன் தானே இவனைக் கடத்திறதை சனங்கள் அவ்வளவுக்குப் பெரிய விசயமாய் எடுக்காதுகள்."

'ஐயோ.. தம்பியவை என்னையொண்டும் செய்தபோடாடுதேக்கோ. என்னை பிரினையள் அனாதையாய் போகிறார்கள். இரு கைகளையும் தலைக்கு மேலே உயர்த்தி கும்பிட்டு மனமுடிவின் கதிரன். பார்ப்பதற்குப் பரிதாபமான காட்சியாக இருந்தது.

ஒல்லியான உடம்பு. மெதுவாக கனிய முதுகு. நாற்பது வயதையே அவன் அணிந்திருந்த போதும், உழைப்பால் உறிஞ்சப்பட்ட அவனது தோற்றம் பாரிவைக்கு அற்புத வயதைப்போல காட்சியளித்தது.

'அடேய்... ஓசைகள்.. எங்கை எங்கை எல்லாமடா கொள்ளையடிச்சனி. மரியாதையாய் உண்

மையைச் சொல்லிப்போடு. சரியா, இல்லாட்டி... பற்களை நெருடியவாறே கதிரனை மேலும் கீழுமாகப் பார்த்து முறைத்தான் ஒருவன்.

இடையிடையே புதிது புதிதாக வந்து கதிரனின் உடம்பைப் பதம்பார்த்தவர்களுக்கு அவன் ஒரு கொள்ளையனாகவே சித்தரிக்கப்பட்டுவிட்டான். பாவம் அவன் அவனாக எதுவுமே செய்யமுடியவில்லை.

"என்னக்கோ அரிசியும் முடிச்சுபோச்சு, பிரினையள் பசி நாங்காதுகள், வரேக்கை மறக்காமல் பசுபதி கடையிலே கடையெண்டாங்கும் கொஞ்சம் அரிசிவாங்கிக் கொண்டு வாங்கோ, வீட்டைவிட்டுப் புறப்படும்போது அவனது மனைவி சொன்னது.....

அன்றைக்கு உழைத்தால் தான் அன்றைய சீவியம் என்ற நிலையிலிருந்தது, கதிரனின் குடும்பம். இந்த மூன்று நாட்களும் தன் குடும்பம் என்ன பாடுபட்டிருக்குமோ.....

நிலைத்துப்பார்த்தபோது..... அவசல் அடக்கிக்கொள்ளமுடியவில்லை அவனது இதயத்தில் எழுந்த வலி கண்ணீராக வெளிவந்தது. விக்சி விக்சி அழுதான்.

கூட்டத்திலுள் யாரோ ஒருவன் இரக்கசபாவம் உள்ளவனாக இருந்திருக்க வேண்டும். கிளால் ஒன்றில் தண்ணீர் கொடுவதற்கு கதிரவின் முகிலை வைத்து விட்டு சென்றான்.

மதிய வேளையும் தாண்டிவிட்டது. தண்ணீர் அப்படியே இருந்தது. அந்த நேரத்தில் கதிரவக்காக கண்ணீர் விட ஒருகிளால் தண்ணீர் மட்டும் தயாராக இருந்தது.

தண்ணீர் வைத்தவனுக்குச் சந்தகம் தொட்டுவிட்டது.
என்ன இவன் அசையாமல் சிட்கிவிடும்.

ஒரு வேளை

அருகில் சென்று மூக்கில் வைவைத்துப் பார்த்தான்.

மூச்சு நின்று போயிருந்தது.

கதிரவன்

வாழ்க்கை முழுவதும் ஏழ்மையோடு போராடிக் களைத்துப்போன அவன் நிரந்தரமாக ஓய்வெடுத்துக் கொண்டான்.

மனிதத்தைத் தொலைத்த சிலரது கொள்கை (?) க்காக அந்த அப்பாவி மனிதன் தன்னைப் பலிகொடுத்தாண்டான்.

நாட்கள் நகர்ந்துவிட்டன . . .

தினமும் வாசலில் நின்று தெருவையே வெறித்துப் பார்த்தபடிக்கு கதிரவின் மனைவி

யாருமற்ற அருதையாக

உலகமறியாக்கி குழந்தைகளோ 'அப்பா எங்கையம்மா அப்பா எங்கையம்மா' எனச் சதா அவனது கரங்களைப் பற்றி இழந்தவாறு ஒட்டி வயிறும் சிந்திய கண்ணீருமாக

அவளிடத்தில் பரிசில் உலகம்.

மௌனத்திற்குலேயே உசுப்பிக் கொண்டிருந்த அவளது சௌவிகளுக்கும் காலம் பதி உலகக் கொடுத்ததாக வேண்டும்

அவள் இன்னமும் காத்திருக்கிறாள்.

(உண்மைச் சம்பவமொன்றை மையக்கொண்டே கொண்டு எழுதப்பட்டது)

அசைவும் அலைவும்

என்னை அதிகம் கேட்காதீர்கள்!
வாழ்வு என்றால் என்ன?
அதில் வைக்கும் பற்றுஎன்ன?

சுழலும் உலகில்
தொங்கி நிற்கும்
உயிர்ப்பைத் தேடி
சிந்தனை விரிகிறது;
வாயிலே பசிக்கிறது!
தீனி எங்கே?
தீனி எங்கே?

வானம் ஸ்டீம் போட்டிருக்கு!
எதிலும் ஊனம் தெரிகிறது;
உறுதியோ குலைகிறது.

இது என்ன?
வாயிறு வீண்டும் பசிக்கிறது!
சிந்தனையோ பிழிகிறது!

பாடல் கேட்கிறது;
காது இரசிக்குப் பார்க்கிறது;
இதயமோ எங்கித் துக்கிறது;

உலகைப்பிழிந்து
வாழ்வைப் பரிசீலி
புத்தகம் மேசையில்
திறந்தபடி கிடக்கிறது!
மனம் எங்கே?
மனம் எங்கே?

நில்லா உலக ஓட்டத்தில்
ஒரு கணம் என்னை நிறுத்தி
அவள் கண்கள் பேசியது என்ன?

தேடலும் படைப்பும் அற்று
சமூகம் எதைநோக்கி
நடை போடுகிறது?
ஆடலும் பாடலும்
தொடர்பற்று இருக்கிறதே!

துன்புற்ற வேளை
உற்ற துணையாக
உதவும் நண்பன்
காலிலாக்கும்
நோக்கம் என்ன?

நான் வீண்டும்
உடும்பும் போட்டு
செரும்பு மாட்டி
பள்ளிக்குச் செல்கிறேன்;
பிள்ளைகள் பார்த்திருக்கும்!

நத்தையும் ஆமைமயும் போல்
நாடும் வீடும் நம்வாழ்வும்
மெல்ல மெல்ல
உள்ளிழுத்தும்
உள்ளடங்கியும்
அசைகின்றன!
அடங்கின்றன!

இயக்க இலக்கியமும்

வர்க்க நிலைப்பாடும்.

— S. அகஸ்தியர்

('மெய்யானவை அனைத்தும் விவேகமானவை, விவேகமானவை அனைத்தும் மெய்யானவை, மெய்யும் விவேகமும் அற்றவை பொய்யானவை ' என்பும் இயல்புவாதத்திற்குடாகவும் 'புரட்சிகரமான சித்தாந்தம் இல்லாமல், புரட்சிகரமான கலை இலக்கிய இயக்கம் இருக்க முடியாது' என்பும் இயக்கவியற் தத்துவத்தி னிற் கூடாகவும்— எஸ். ஏ)

இரு இனத்துள் ஒரே வர்க்கக்குணம்சம்

கலை இலக்கியமாயினும் அரசியற் தத்துவசித்தாந்தமாயினும் இவை போ ள்று எத்துறையாயினும் அவற்றினில் நாம் எவற்றை அறியவில்லையோ அவற்றையே

மிகச் சரியாக ஆராயவேண்டியுள்ளது. எது உடையும் தர்க்கவியலாகவல்லித் தக்புணர்வு வாத நிலையில் அறிந்தவற்றைத் தக்சிச்சாபூர்வமாகப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு ருப்பதானது அறிவின் சூனியத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் 'பிரார்த்தனை'க் கொப்பான மாயை எப்பதும் தவிரீக்கமுடியாதவொன்றாகிவிடுகின்றது. எனவே சமுதாயத்தைஅதன் இடையருத இயக்க இணைவோடு முகிழ்தெழும் கலை இலக்கிய அரசியற்சித்தாந்த முனைப்பினைப் பரிவர்த்தனை செய்தல் கலைஇலக்கியவாதிகளுக்கு அவசியமாகின்றது.

நாம் காணும் எந்தவோர் நிகழ்வுகள்- சம்பவங்கள்- வினைவுகள் - ஒருபோதும் தானாக -'திரைத் திப்' பென்று தோன்றுவதில்லை என்பும் மெய்யியலைக்க காண்கினை, அவற்றிற்கு ஒவ்வோர் வரலாறுக்கும் விஞ்ஞான அணுகுமுறைகளு முண்டு என்பதனை அறிந்துகொள்ளல் சாத்தியமே. ஒரு நிகழ்வின் சாரம்சத்தில் வெளிப்பாட்டு நிலைத் தோற்ற வடிவம் நடப்பியல்பாடு என்கின்ற அதன் தோற்றத்தின் மைய நிலைப்பாட்டினைச் சரியாகவுணர்ந்தும் மெய்யியல் சார்ந்த விஞ்ஞான பூர்வ வரலாற்றுடன் புணராத சம்பவம் ஒரு பொய்மையான தோற்ற வடிவ நிலைப்பாடுக்கு இட்டுச் செல்லுமாகையால், அது, அங்கே இயக்கவியல்புவாத நெறிக்குப்பதிலாக இயக்கவியல் மறுப்புவாதக் கண்ணோட்டத்தைத் தழுவி நிற்பதையே பார்க்கமுடிகின்றது

சரித்திரத்தைப் புறக்களிக்கின்ற விஞ்ஞானமோ, விஞ்ஞானத்தைப் புறக்களிக்கின்ற சரித்திரமோ ஒருபோதும் உண்மை நிகழ்வு ஆகாது' என்று ஓர் மெய்ஞ்ஞானம் எப்போதும் உணர்த்தி நிற்கிறதல்லவா? கலை இலக்கியம் அரசியல் ஆகிய எதுகளை சார்ந்திருப்பினும் வாழ்க்கையை அந்த மெய்ஞ்ஞானத்தின்பாடாக அணுகினால் மட்டுமே யதார்த்த நிலைப்பாட்டை எய்தமுடியும். இந்த அணுகுமுறை தவிர்த்த பார்க்கவையோ கணிப்புமுறையோ தவறான தன்மையிலுவாத வழிக்கே இட்டுச்செல்லும்.

உதாரணத்திற்கு இலங்கையின் 1983 ஜூலைக் கலவரத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அந்தக் கலவரத்திற்குக் காரணமாகப் பதின்மூன்று நாடாண்டுகளின் அழிப்பினை ஓயாமல் கூறப்படினும், அந்த அழிப்புச் சம்பவம் ஏதோ 'திரைத் திப்' பென்று நிகழவில்லை. அதற்கு ஒரு வரலாற்று. ஒரு விஞ்ஞானபூர்வ அணுகுமுறை உண்டு. அதன் காரண காரியங்களுக்கு வரலாறும் விஞ்ஞான வளமும் இணைந்திருந்ததைப் பார்க்க முடிகின்றது. 83 ஜூலைக் கலவர நிகழ்வும் அதுபோன்றதேஅந்த நிகழ்வுக்கோ அதன் காரணகாரியத்திற்கோ வரலாற்றுடினைந்த விஞ்ஞான அணுகுமுறை

முறை செயற்பட்ட விதம் தாலுசிய நிலேபேறல்வெண்பதைக் காணவும் முடிசின்றது.

இதுபோன்றே எந்த விவகாரத்திலும் எப்போதும் தொடராத நிலேபேறுகள் உலகனைத்தும் நிகழ்வுத் தொடராகவிடக்கும்பாது, இவற்றையெல்லாம் தவிர்ந்தோ நிராகரித்துக்கொண்டோ சயவாத நிகழ்வுபூர்வமான கலை இலக்கியப் படைப்புகளை எந்தவொரு இலக்கியவாதியாவது செப்பமாக சரியாக அளித்துவிடமுடியாது.

இவ்வித மெய்யியல் நெறியின்போது இலக்கியத்தில் நிகழ்ந்த-நிகழ்ச்சிற்ற சம்பவங்களை அணுகி ஆயுள்போது கலை இலக்கிய அரசியல் வரலாறுகள் எப்படியெல்லாம் பொய்மைத் தோற்றம் பெறப்பட்டனவென்பதும், அதன்பேராக எத்தகைய விளைவுகள் கலை இலக்கிய அரசியற் களங்கள்தோறும் இயக்கவியல் மனப்பு வாதத்திற்கு நாட்டை இட்டுச் சென்றன- செல்லிற்றனவென்பதும் நிதர்சனப்படுகின்றன.

முன்னர் ஒரு விமர்சனக்கட்டுரையில் 'கலை இலக்கிய அரசியற் களத்துள்ளும் அவை சார்ந்த இனங்களுக்குள்ளும் நிலவுகின்ற 'வரிக்க முரண்பாடு' பற்றிச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதனை இங்கு சற்று விரிவாக்கம் செய்தல்பொருத்தமாகுமெனக் கருதுகிறேன்.

ஆதிப் பொதுவுடமைச் சமுதாய அமைப்புத் தோன்றியபோதே மனித குலத்துள் 'வரிக்கமுரண்பாட்டுணர்வு'ச் செயற்பாடு தலையெடுத்து அங்கு தொடராத இயக்க வடிவம் பெறச் சுவருவதை அனைவரும் அறிவோம். இதனை வரலாற்றினை வாகப் பார்க்கையில் எப்போதும் ஒர் இனத்துள் இரண்டு முரண்பட்ட வரிக்கக்குறும் சமகளைக் கொண்ட 'வரிக்கப்பிரிவு' மக்களையே காண்கின்றோம். ஒரு தேசிய இனம் ஒரே இனமாகத்திகழ்வது எவ்வாறு மெய்மையானதோ, அவ்வாறே ஒரே இனத்தினரும் இரண்டு வரிக்கம் சார்ந்த- முதலாளித்துவ- தொழிலாள 'பாட்டாளித்துவ', எதிர் முரண்பாடு கொண்ட 'இரண்டு வரிக்கம்' இருப்பதும் மெய்மையானதே. இம் முரண்பாட்டுள்ளும் நேசமுரண்பாடு, உள்முரண்பாடு, விரோத முரண்பாடு ஆகிய மூன்று குறும்சம்கள் வியாபித்திருப்பதனையும் காண்கின்றோம். இயக்க மூலத்துள் ஏற்படும் நேசமுரண்பாடு, உள்முரண்பாடு ஆகிய இரண்டு முரண்பாடுகள் தீர்க்கக் கூடியவை. விரோத முரண்பாடு- அதாவது தொழிலாள வரிக்க முதலாளித்துவ வரிக்க முரண்பாடு தீர்க்கமுடியாத ஒன்றாகும். முரண்பாட்டைத் தோற்றுவித்த முதலாளித்துவ வரிக்கம் தகர்க்கப்படும்வரை அது தீர்க்கப்படாமலே இருக்கும். இவ்வியல்புவாதத்தினுடாகவே மெய்மைத் தோற்றத்தைக் கூரிசிக்கமுடியும்.

இவ்வாறமைந்த வரிக்கைகளுக்குள்ளாகவே இலக்கையின் இரண்டு இனத்தின் ஒரே வரிக்க குடும்பமுள்ள - அதாவது முதலாளித்துவ வரிக்க குடும்பமுள்ள சக்திகளுக்குள் ஒப்பந்தங்கள் செய்யவும், அவற்றின் அரசபீடங்களில் இணைந்து அமரவும் முடிந்தது. முதலாளித்துவ வரிக்க சக்திகளை நிராகரித்துக் கொண்டு ஜனநாயகப் பரிவாக 1956ல் முகிழ்த்த தேசிய பூரிவாக்களின் சில முனைப்புகள் தவிர்க்க ரவாண்டிச் சில்லெடுப்புகளாகத் தோன்றியபோதும், அவை நிவர்த்தி பணிக் கூடியதாகவிருந்த பக்குவ நிலையில் அவற்றைத் தம் வரிக்கத்திற்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒப்பந்தங்களும் இரண்டு இனத்தின் ஒரே வரிக்க நிலைப்பாட்டாளர்களால் செய்யப்பட்டன. அவ்வாறான ஒப்பந்தங்கள் மீறப்பட்ட சம்பவங்களும் இரண்டு இனத்தின் தலைமத்துவம் தாங்கிய முதலாளித்துவ வரிக்கைகளுக்கிடையே நிகழ்ந்தன. ஒப்பந்தங்கள் செய்யப்பட்டதும், மீறப்பட்டதும் தமக்குள் இணக்கக் கண்டு அரச அதிகாரபீடம் அமர்ந்தும், இந்த இரண்டு இனத்தின் முகிழ்த்த முதலாளித்துவ - வரிக்கச்சார்புத் தலைமைகளே. தமிழ் மக்களின் சுய நிர்ணய உரிமையை மட்டுமன்றி நியாயமான உரிமைகளைக்கூட நாடுபுராவும் எதிர்த்துக் கண்டியாத்திரை செய்ததும் முதலாளித்துவ வரிக்கமே. இணக்கவரங்களை நடத்தியதும் இந்த இரண்டு இனத்தின் இணைந்த முதலாளித்துவ வரிக்கத் தலைமையே தவிர, தொழிலாள வரிக்க சக்திகளல்ல.

வரலாற்றின்மை இப்படியிருக்க, இவற்றிற்கு முற்றிலும் மாறாக ஒருபொய்மைத் தோற்றத்தையே இந்த இரு இன முதலாளித்துவ சக்திகள் வெளியே காட்டித்தன.

உற்பத்திச் சக்திகள், உற்பத்தி உறவுகள், உற்பத்திச் சாதனங்கள் ஆகியவற்றில் ஏகபோக உரிமை கொண்ட முதலாளித்துவ வரிக்க சக்திகள் நாட்டில் - பொருளாதார நெருக்கடிக்கும் சீரழிவிற்கும் முகங்கொடுக்க முற்றாகவே தகுதியற்ற வக்கற்றுப்போனதால் தங்கள் வழக்கமான வரிக்க குடும்பம் கொண்ட இனவாதம், மதவாதம், பிரிவினவாதம், பேரினவாதம், சிற்றினவாதம் என்ஊம் ஆயுதங்களை வாராகப் பயன்படுத்தியதோடு இவ்வினவுகளால் இந்த முதலாளித்துவ வரிக்கச் சக்திகள் தம்மைப் பலப்படுத்திக் கொண்ட வாய்ப்புகள் வரலாற்றில் மறைக்கப்பட்டமை ஒன்றும் தற்செயலாக நிகழ்பவையன்று. 'சிவ்கள இனம் தமிழ் இனத்தின் -- விரோதி' என்றும் 'தமிழ் இனம் சிவ்கள இனத்தின் விரோதி' என்றும் இரு இனத்தின்கூடம் எழுப்பப்பட்ட ஓயாத சுலோகம் எந்த வரிக்கச் சார்பாகத் கோசிக்கப்பட்டது என்பதும், ஐது இன்றுவரை வரலாற்றிலிருந்து மறைக்கப்பட்டதும் தற்செயலான காரியம் அல்ல.

இரு இனத்தின் ஒரே வர்க்கச் சார்புவாதம் இருப்பதுபோல் ஒரே இனத்தினும் இரு முரண்வர்க்கச் சார்புவாத இயல்பினை இந்த மெய்மையோடு காணும் போதுதான் இரு இனத்தினும் உள்ள முதலாளித்துவ வர்க்கம் இரு கண்ணையான பொய்மையைக் காட்டி ஒரே வர்க்க இயக்க முறைகளை வெவ்வேறு ரூபங்களில்கட்டவிழ்த்துவிடுகின்றது என்பதனையும் இனக்காணமுடியும். இவ்வுண்மை வரலாற்றினை முற்றுதத் திரித்து ஒரு பொய்மைத் தோற்றத்தை அளிப்பதில் முதலாளித்துவ வர்க்கசக்திகள் வெற்றிகண்டமையால்தான் 1956லிருந்து கட்டி கட்டமாகத் தகர்ந்துபோகக்கூடிய இவ்வர்க்க சக்திகள் முன்னைய விடப்பின் மடங்கு பலம் பொருந்திய துடன் பிரச்சினைகளைச் சமூகமாகத் தீர்த்து வைக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களையும் மிகச்சிக்கலாக்கி வைத்து தமது கைக்குள் அதிகாரத்தைத் தொடர்ந்து வைத்திருக்கமுடிகின்றது ஐந்து வருச ஆட்சிக்காக ஜனநாயகம் பேசிய முதலாளித்துவம் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக ஒரு தலைமையிலும், பிறிதொருகால் அதேவர்க்க சக்திகளின் இன்னொரு தலைமையிலும் அதிகாரம் செய்யவும் முடிகின்றது.

இனப்பிரச்சனைமட்டுமல்ல, எந்தப் பிரச்சனையுமே முற்று முடிதாகத் தவிர்க்கமுடியாதபடி ஒரு பொருளாதாரப் பிரச்சனை என்பதும், முதலாளித்துவச் சுரண்டல் அமைப்புக்குள் ஒருபோதும் இனப்பிரச்சனையைத் தீர்க்கமுடியாததென்ற உண்மையினை மறைத்து 'இனப்பிரச்சனை' என்ற தோற்றத்தைப் பூதாகாரமாகக்காண்பிப்பதும் முதலாளித்துவத்தின் முக்கிய சூழ்ச்சிகளாகும். இக்குழ்ச்சம் ஒர் இனத்தின் மாத்திரமன்றி இரு இனங்களுக்கும் பல்வேறு வடிவச் செயற்பாடுகளால் உள்ளடக்கிய ஒரு பொய்மைத் தோற்றம் மெய்மைப்படுத்தப்பட்டு உண்மை வரலாற்றை மறைப்பது மாத்திரமன்றி சமுதாயவாழ்வையும் பின்புக்குத் தள்ளிவிடுகின்றது. ஆயினும், இயக்க வியல்பான வரலாறு ஒருபோதும் பின்னடைவதில்லை. முன் செல்லம் அதன் பரிமுகூற்றுக்கண் திற்பட முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் அத்திவாரமற்ற பொய்மைத்தோற்றம்தகர்ந்து போவது தவிர்க்கப்பட முடியாத ஒரு வரலாற்று நிகழ்வாக அமையும்.

கலை இலக்கியமும் சார்பு வாத்தலும்.

இவ்வாறே கலை இலக்கியக் களத்திலும் தன்னிச்சையான சுயவாதப்போக்கும் தன்னுணர்புவாதக் கோட்பாடும் இயக்க மறுப்பியல்வாதத்தின் சிக்குண்டிருப்பதானது ஒன்றும் தற்செயலான காரியமல்ல. அரிசி இல்லாமல் சொது சமைக்கும்போது ரணியில் 'அரசியல் வேறு இலக்கியம் வேறு' என்று அரசியல் கலவாத இலக்கியம் சமுதாயப் பிரக்ஞையற்ற இலக்கியம், அரசியலை நிராகரிக்கிற இலக்கியம் என்னும் சுயம்புவான இலக்கியம் படைக்கும் மேதைகளை இலக்கிய உலகம் ஒரு போதும் கண்டதில்லை.

தமிழ் இலக்கியக் களத்தில் வக்கரித்தப்போல சில கலை இலக்கியக்கா
றர்களாலும் தன்னுள்வுவாத விமர்சகர்களாலும் செல்லரித்துப்போன குரல் மீண்டும்
தலையெடுத்திருக்கிறது. மேலும் வர்க்க அதிகார சக்திகளின் பலம் அரசமட்டத்
தில் ஐயுமெசெய்யும்போது இந்தகைய சுயவாத இலக்கியக்காறர்களின் தன்னுள்வுவ
வாதம் தலையெடுப்பதும் இயல்பே. 1977க்குப்பின் இலங்கையில் கலை இலக்கியந்
களம் சரியான இயல்புவாத இலக்கிய விமர்சனத்திற்குப் பெரும்பாலாக உட்படாதி
ருப்பதன் காரணமாகவே இது தலையெடுத்திருக்கிறது.

இந்த இலக்கியக்காறர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள், எதனைக் கூறமுன் வருகி
றார்கள் என்பதையும், அவற்றின் கருதுகோள்களையும் இலக்கிய வாசகர்க்கும் தெரி
யவேண்டுமென்பதால் இங்கே அவைபற்றிச் சுட்டப்படுகின்றது. தமக்கு இலக்கியக்
கருத்து' எதவும் இல் லையாம். தாங்கள் எந்த அணி சாந்தும் இலக்கியம் படைப்ப
தில் லையாம். அரிசி இல்லாமலே சோறு சமைக்கும் சமார்த்தியம் தங்குக்கு உண்
டாம். அதாவது தாங்கள் எந்த அணிசார்த்தும் இலக்கியம் படைப்பதில் லையாம்.

'அணி' 'இயக்கம்', 'கட்சி', 'அரசியல்', 'இலாபம்', 'முற்போக்கு',
'பிற்போக்கு', 'தத்துவம்', 'சித்தாந்தம்', 'கோட்பாடு', என்றெல்லாம்வரிந்
துகட்டிக் கொண்டு ஒரு 'வட்டத்'துக்குள் நின்று குறுகிய மனப்பான்மையோடு எழு-
தாமல், தாங்கள் 'பரந்த' 'விசாலமான' 'சுயசிந்தனை'யோடு எந்தத் தாக்க
த்திற்குமுட்படாமல் எழுதுகின்ற 'சுதந்திரப்' பிறவிகளாம். அதாவது, சுயவாதஜ
னநாயகப் பண்பாளர்களாம்.

சொல் அலங்காரம் அழகாகத்தான் இருக்கிறது. விவகாரம் சிக்கல்
நிறைந்த -ஆனால், வேப்பங்காயாகவிருப்பின்பு கேட்பதற்கு இனிமையாகத்தான் இரு
க்கிறது. 'ஆகா, இப்படியெல்லாம் சொல்கின்ற ஏழுத்தாளனல்லவோ மறுசன், இவ
னல்லவோ உண்மையான இலக்கியக்காறன்' என்றும் எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

சும்மா கண்ணை மூடிக்கொண்டு இப்படியெல்லாம் கிளிப்பிள் ளைபோல்எழுந்
தமானமாகச் சொல்ல இன்றைய மேலுண்மை சார்த்த சமூக அமைப்பதிகார வர்க்க
கும் இந்தகைய கிளிப்பிள் ளைகளுக்கு ஒர் அருமையான வாய்ப்பாகவும் பெரும் வரப்
பிரசாதமாகவும் அமைந்திருக்கிறது உண்மைதான். ஆனால், இந்த இனிமையான
சொற்தொணி அமுதசுரபியா, ஐலகாலவிசமா என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்
டிய சுதந்திரம் ஏழுத்தாளனுக்கு உண்டு. இலக்கிய வாசகர்க்கும் உண்டு.

முனைவிட்டுப்போன ஒவ்வோர் மனிதனின் வாழ்க்கையே போர்க்களமாக மாறிவிட்ட எரிநெருப்பில் , ஞாய இடைபாவத தேடும் இந்தச் சுதந்திர ஜனநாயக இலக்கியப்பிறவிகள் யார்? சமுதாய இழையோடிய வாழ்க்கைப் பிரக்ஞையிழந்து, எந்தக்கருதுகோளமின்றித் தாஃதோஃறித் தனமாகச் சுயவழி நடந்து செல்வகின்ற இந்தச் சுதந்திரப்பிரம்மாக்கள் யார்?

நாற்புது ஆண்டுக்குமேலாகப் பேரூ தூக்கிய காலந்தொட்டு இலக்கிய உலகில் சஞ்சரிந்துக்க கொண்டிருக்கும் என்ருல் இப்படி ஓர் எழுத்தாளனையோ அப்படிப்பட்டவனின் இலக்கியப் படைப்புக்களையோ ஒருபோதும் சந்திக்கமுடிந்ததில்லை ஏதோ ஒரு கண்ணை சார்ந்து சார்ந்த கண்ணைக்கேற்ப சுதந்திரமாகக் கருத்துச் சொன்ன எழுத்தாளனைத்தான் எப்போதும் சந்தித்திருக்கிறேன்.

'அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆயிபகவன் முதற்கே உலகு' என்ற வளஞ் வப் பெருந்தகையிலிருந்து ஆறுமுகநாவலர் ஈறுக, மகான் டாஸ்டாய் மகாகவி பாரதி உட்பட, மார்க்ஸிம் கார்ஸ்கி தொட்டு மாப்பசாஅக்குப் பிறகும், இன் னைய அனைத்து இலக்கியவாதிகளுமே ஏதோ ஒரு கண்ணை சார்ந்து தத்தம் கருது கோள்களைச் தரிசித்திருக்கிறேனே தவிர, எந்தக் கண்ணையும் சாராமல் எதனும் பாதிப்புக்குள்ளானாமல் சகல பிரச்சனைகளையும் நிராகரித்துவிட்டச் சுதந்திரமாக எழுதுகின்ற எழுத்தாளனைச் சந்தித்ததே கிடையாது.

இங்கே ஏதோ ஒரு கண்ணை சார்ந்து சுதந்திரமாக என்றும்! சகலபிர ச்சனைகளையும் நிராகரித்துவிட்டு' என்றும் அழுத்திய பதப் பிரயோகங்களின் தொ விப் பொருளையுணுகாமாக ஃராய்ந்து கவனித்தால் சகல எழுத்தாளர்களினதும் நிலைப்பாட்டின் தாற்பரியத்தைப் புரிந்துகொள்வதில் சிக்கலே இருக்காது.

'கலை கலைக்காக' 'இலக்கியம் இலக்கியத்திற்காக', 'கலை இலக் கியம் பொழுதுபோக்கிற்காக' என்றெல்லாம் முப்பு மல்லக்கட்டி வக்காலத்துவாந் திய இலக்கியக்கறர்களின் எந்த வர்க்கத்திற்குச் சேவகம் செய்தார்கள் என்பதையும் அத்தகையோர் ஈற்றில் எந்த வர்க்கச் சார்புவாத அதிகாரத்திற்கு இரையாடூர்- கள் எப்பதையும் நாம் அறிவோம். அத்தகைய இலக்கியக்காற்றர்களின் கருத்துவந் தகள் அவர்களையறியாமல் முழுமையாகவே வர்க்கச் சார்புவாத இலக்கியங்களாகவி ருந்தபோதும், அவர்களின் இலக்கிய உருவங்கள் யிகச் சிறப்பான கலாஃப அம்சந் தளாகத் திகழ்வதையும் நாம் அறிவோம். ஆனப்பட்டு அந்த இலக்கியக்காற்றக்- ளை 'கலையும் இலக்கியமும் மக்களுக்காகவே' என்று வந்துவிட்டார்கள்.

ஆனால், இந்த இலக்கியக்காற்றர்களே இரண்டுக்கெட்டான நினைவில் இடந்த கொண்டே இப்படியெல்லாம் பொறுப்பில்லாமல் 'சும்மா' கதையளக்கிரர்கள். சீழ் பிடித்த தமிழ்ச் சினிமாக்காற்றர்களின் பாணியில் இவர்கள் 'கதை பண்ணுகின்ற' காதலும் கத்தரிக்காயும் என்ற 'குடும்பவிழுதகக் கதைகள்' கூட ஏதோ ஒரு வர்க்கம் சார்ந்து இருப்பதை இவர்கள் அறிவதில்லை, அறிய முற்படுவதில்லை இந்த இவர்களுக்குக் கதை எழுதவும், விமர்சனம் செய்யவும், கலை இலக்கியத்தின் பெரால் விதாபனம் அமைக்கவும் 'ஆணை' வேறு வருகிறது. இந்த ஆசை வரட்டும், அது சரியாக வளரட்டும்.

எந்த வர்க்கச் சார்புமின்றியே சுத்த சுயம்புவான இலக்கியம் படைக்கும் இந்தப் பிரமாக்கள் தங்கள் எழுதுகோல் எந்த வர்க்கத்திற்குச் சேவை செய்கிறது என்பதைக் கூடச் சிறிதும் புரியாமல் 'தங்கனைத் தாச்சனை' ஏமாற்றித் தங்கனையே வச்சித்துக்கொள்வதைப்பற்றி நமக்கொன்றும் ஈட்சேபனை இல்லை. ஆனால், வாசகர்களையும் பொதுமக்களையும் இப்படியொல்லாம் கண்டிக்கும்மாதிரி, இவர்கள் ஏமாற்றுவதையும் வச்சிப்பவதையும் தான் உள்வாங்கிக் கொள்ளுடியில்லை.

ஒரு சிலர் செல்வத்தில் மிதக்கிறார்கள், மிகப் பலரான நாடோடி வறுமையில் வாடுகின்றோம்' என்று தொழிலாளர்களும் சாதாரண ஏழை மக்களும் எப்போதும் ஓர் 'உண்மை'யைக் கூறுகின்றார்கள். ஆனால், இந்த வறுமையிலிருந்து மீளவும் ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமத்துவமான வாழ்வை நாடவும் இவர்கள் கூறும் மாரிக்காய்களில்தான் எப்போதும் 'பொய்யர்'களாக இருக்கிறார்கள். இதன்கண் இவர்கள் தங்கனைத் தாங்களே வச்சித்துக் கொள்வதுடன் தங்கனையும் வீணாக அழித்து, முன்னேறும் சமுதாயத்தையும் தடுத்தாக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால்தான் அவர்கள் ஏன் காலத்தில் கூறும் அந்த உண்மையும் இந்தப் பொய்யும் நீடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன இந்த இவர்களே நம்பியே சுரண்டும் அதிகாரவர்க்கம் உயிருடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது' என்றும் ஓர் இயக்கவியல் மெய்க்ஞானம் பறைசாற்றுகின்றது.

இந்த இயக்கவியல் பற்றிய மெய்க்ஞானம் என்பது என்ன?

'மோட்சபரகதியடைவலாம்' என்ற நம்பிக்கையில் தலாய்லாமா சுகமாகக் கழிக்கிற அசிங்கத்தை வெல்லவில்லக்கப்பட்டிருக்கிய பெளத்த சிகாணிகளையும் 'துன்பப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவாண்கள், அவர்களுக்கே மோட்ச ராஜ்ஜியவாசல் திருந்துவிடப்பட்டிருக்கிறது' என்கிற பைபிளையும், 'அறித்தியமாவ இந்த மாயமாயா உலகில் அடையும்' இன்பமும் அறித்தியமாகையால், துன்பக்களையும் இன்பமாகக் கருதி இறையடி சேர்வோமாக' என்ற மதாச்சாரிகளையும் கொண்டிருக்கிற துறவர்களின் 'கற்பனா உலகத்தை' முற்று முழுதாக விட்டுவிட்டுவதாக நிராசின்ற பொருள் முதல் வாதமே அந்த மெய்க்ஞானம்.

'கற்பலு வாநதம்! 'பொருள்முதல்வாதம்' எங்கிலிற் றிரண்டு நேர் எதிர் முரண்பாடுள்ள உலகம் இங்கே நமக்குத் தெரிதிறதல்லவா? இப்பொருளு இரண்டு எதிர் முரண்பாடுள்ள உலகக் கண்டுட்டக் கலை இலக்கியம் சாரிந்த எழுத்தாளரிக ளை இதனடகப் பிரத்தியட்சமமாகப் பாரிக்கவும் முடிதிறதல்லவா? அதாவது கற்ப னையால் பொருள் அல்லது வாழ்க்கை நோக்குவதில் லை எஃபதும் பொருள் அல்லது வாழ்க்கையிலிருந்தே கற்ப லை அல்லது சிந்தனை உதிகிலிற்றது எஃபதும் பட்டவரித்த மமாகத் தெரிதிறதல்லவா? எனவேதான் நாம் 'வரிக்கம் சாராத, சுத்த சுயம்பு வான, வாழ்க்கையை நிராகரித்த கலை இலக்கியக்காற்றி' எவருமே சிடையாது என்றும், இவற்றைத் தவிரந்த கற்பலுவாத இலக்கியங்கள் வாழ்க்கைக்கொள்வா - தவை' என்றும் அடித்துச் சொல்லுகின்றோம்.

'மாடு சுதந்திரமாகத்தான் நடக்கிறது. ஆனால், அது 'எங்கே செல்கிறேன்' என்ற ஒரு குறிக்கோளுடன்தான் செல்கிறது. அது 'சும்மா' ஏதோதாளு என்று நடப்பதில் லை. மிருகங்களினதும், பறவைகளினதும் சகல சிருத்தியக்கூழ்குறிக்க கோளுடன் நோக்கத்துடன்தான் நிகழுகின்றன. மிருக வைத்திய நிபுணர்களில் விஞ்ஞானபுரிவ ஆய்வுகளிலிருந்தும் இவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். வாய்விடாச் சாதிக ளான மிருகங்களுக்கே குறிக்கோள் இருக்கும்போது வாய்விடாச் சாதிகளான எழுத் தாளர்களுக்கு 'எந்தவிதமான குறிக்கோளோ நோக்கமோ கருத்தோ இல் லை' என்று கூறின் அது சுத்தமான பொய். அசிங்கமான வஞ்சகம்.

ஒரு குறிக்கோள் அல்லது நோக்கம் கருத்துருவமாக ஏன் உண்டாகின்றது வீடுகள் தோறும் சாக்கடைச் சச்சரவுகள் உண்டே இச்சச்சரவுகள் ஏன் ஏற்படுகின்றன?

அங்கே ஒரு கருத்துமுரண்பாடு! தோக்குவதாலேயே 'இருகல் னைவாதம் கருதுகோளாகிச் சச்சரவு -சண்டை உண்டாகின்றது.

இரு கல் னையான சச்சரவுக ளை - சண்டைக ளை - மல்லக்க ளைத் தோற்ற வுலித்த 'முரண்பாடு'கள் எங்கிருந்து மு லைத்தன? ஏன் இந்த முரண்பாடுகள் தோன்று கின்றன? இந்த முரண்பாடுகள் 'தீடரிதிப்' பெருகு தாளுகவோ ுடாகுதிலிற் றவா? இல் லை, இவை ஒருபோதும் தாமாகத் தோக்குவதில் லை. இவற்றிற்கு ஒரு விஞ்ஞானபுரிவ வரலாறுண்டு.

உலகப் பாரிவை பற்றியோ, சலுக வாழ்வைப் பற்றியோ சித்திக்காத வல் எந்தவிதமான பொறுப்பில்லாமல் இவற்றையெல்லாம் 'அவனைத் த லைவிதி' என்று மதவாழிபொல் கல் லை மூடிக்கொண்டு வெகு சுலபமாகச் சொல்லி நயவஞ்ச மாகத் தப்பித்துக்கொள்ளலாம். அவ்வல் அப்படித் தப்பித்துக்கொள்ளவும் முடியும்.

ஆனால், ஒரு சமூக விஞ்ஞானியான எழுத்தாளனால் அப்படித் தப்பித்துக் கொள்ளமுடியாது. அவன் அப்படித் தப்பித்துக்கொள்ளவும் மாட்டாడు.

விவகாரங்கள் இப்படியெல்லாம் சங்கிலித் தொடராக இருக்கும் போது இந்த வாழ்க்கைக் கொப்பரையை நிராகரித்துவிட்டு, மக்கள் வாழ்க்கைப் பிரச்சனையிலிருந்து விலகியிருந்து எந்தவிதமான நோக்கமோ குறிக்கோளோகருத்தியலோ இல்லாமல் சுயவாதமாக எழுதுகிற இந்த ஜாம்பவான்கள் தங்கள் இலக்கியங்களில் எதனைக் கூறவருகிறார்கள்? அல்லது எதனையுமே கூறாமல் விட்டுவிடுகிறார்களா?

இதனைத்தான் அவர்கள் ஒருபோதும் சொல்வதில்லை. இதை அவர்களால் சொல்லமுடியவில்லை. இதை இவர்கள் சொன்னால் தாங்கள் எந்தஅணிசாரிந்திரக்கிரமம் என்று இவர்களே சொல்ல நேரிடும். இதன் உண்மையான அரித்தம் என்னவெனில், இவர்கள் ஏதோ ஓர் அணிசாரிந்து வரிந்துகட்டிக் கட்சி கூடிக் கொண்டேதங்களை 'இடையர்' என்று இணங்காட்டிக் கொள்ளாமல் பச்சோந்திபோல் தப்பித்துக்கொள்ள நினைப்பதுதான். இதன் அந்தரங்க நோக்கம் ஒன்றும் அறியமுடியாததுமல்ல.

'அடிக்கிற உடுக்கை உனது கண்ணைக்கு அடிக்காதே, எனது கண்ணைக்கு அடி' என்று தாங்கள் கட்சி கட்டி நிற்பதையும் இந்த 'நற்போக்கு' வாழிகள் - வெளிப்படையாகச் சொல்வதும் கிடையாது. அதனால்தான் மாணிட நேயத்தோடுசமுதாயப் பிரக்ஞைபூர்வமான பொறுப்போடு எழுதுகிற எழுத்தாளன் இவர்களின் - நோக்கங்களை இவர்களுக்கே வெளிச்சமாக்கி அறிவுறுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

இலக்கியக் களத்தில் இத்தகைய ஒழுக்கக்கேடு கீழும் தொடர்வதற்குத் சமத்தை இவர்கள் அறியாவிட்டாலும் அல்லது மறைத்துக்கொண்டாலும் நாம் தலாம் பரமாக அறிவோம். கண்ணை சேர்ந்து கட்சி கட்டி ஓர் அணி சாரிந்து நின்ற வள்ளுவன், பாரதி, புதுமைப்பித்தன் மாட்சிமகூட இவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், தங்கள் தன்னுள்வான சுயவாத இலக்கியங்களுக்கு இதை வள்ளுவனையும், பாரதியையும், புதுமைப்பித்தனையும், காரிக்கியையும், தாகரையும், இவர்கள் துணைசேர்க்க இழுத்துக்கொள்வதுதான்.

...

குறிப்பு- இதில் 'கட்சி கட்டி வர்க்கம் சாரிந்து எழுதுகிற முனைப்புகளைப் பற்றிக் கூறப்படுகிறதேயன்றி, அவ்வாழ்ள்ள சாரிபு இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பற்றிய ஆய்வே, சரி பிழையோ விமரிசிக்கப்படவில்லை.

“விசர் தாமோதரி”

— சூதித்தன்

என்ன! இவன் தாமோதரியை கத்திக்கொண்டு நிற்கிறான். விசர் முத்திப் போச்சுதுபோல, அதுதானே பாக்கிறியள்.

தாமோதர் நாளை ஏதாவது கதைக்க வெளிக்கிட்டால் எனக்கு விசர் பட்டம் கட்டுவியள் என்பது நல்லாய்த் தெரியும். இருந்தாலும் சில விசயங்களைக் கதைக்காமலிருக்க எனானால் முடியேல்லை பாருங்கோ.

இந்தைக்குப் பரிசில் எங்கடை ஆக்கள்— போற போக்கைப் பார்த்தால் எக்கெண்டவோ நல்லாய்ப்படேல்லை. எல்லாவிதத்தாலும் சீரணவாய்த்தான் கிடக்கு.

இதுகளைத் தட்டி நிமித்தித்துக்கும் ஒருதரும் முகிளுக்கும் வருகியில்லை. சிலர் புத்தகங்களிலை வடிவாய் எழுதிப்போட்டு பிக்கதவாலை செய்யிற வேலையளைப் பாத்தால் ஐயோ மண்ட வெடிக்— குது.

இப்ப வீட்டுக்கு வீடு வியாபாரச் சக்கங்களாயும் போச்சு. அட போனாற்போகுது என்று பாத்தால் ஆட்டைக்கடிச்சு நாட்டை நடிச்சு, நடைபயில முடியாது வைச்ச யாடாரம் பண்ணவும் வெளிக்கிட்டாச்சு.

கலையும் ஒரு யாவாரம் பொருள் எண்ட நினைப்புப்போலை. ஒரு சமூகத்திற்கு உயிர்நாடி கலை எண்டது கனபேருக்குவிளங்குலை. கலை சமூகத்திற்கு வளரிச்சிக்கு பயன்படவேணுமே தவிர வெறும் பொழுது போக்கு யாவாரமாகிவிடப்பிடாது பாருங்கோ.

என்ன இவன் தாமோதரியை மந்திரவர்காசு உழைக்கிறான் எண்ட பொழுமையிலை கிடந்து கத்துவான் என்று நினைக்கிறியள் போலகிடக்கு. சத்தியமாய் நாளை அப்படியில்லை. அப்படி நினைக்காதேங்கோ. எங்கடைசமூகத்திலை இருக்கிற அக்கறையிலை தாண்டிப்படி கதைக்கிறான்.

அகழி மயிலை எந்நினை நாளைக்குத்தாண் இப்பிடி அலங்கோலமாய் வாறூறுது. எங்கடை பிள்கையினை எதிரிகாலத்தையப் பற்றியார் யோசிக்கிறம். சில பேருக்கு இந்த வாழ்க்கையே பெரிசாகத் தெரியலாம். ஆனால் ஆழமாய் யோசிச்சுப் பாத்தால்தான் உண்மை தெரியும்.

பரிசிலை நான் முடுக்க ரந்தத்தை விடுத்து உழைக்கிற எங்கட சண்டிக்கூட்டு ஒரு ஆழதல் தேவை எண்டது உண்மைதான். இச்சை இருக்கிற கலைஞர்களை வளர்க்கிறதற்கு ஒரு ஊடகம் தேவை எண்டதும் உண்மைதான். அதுக்காக யாவாரம் படிச்சு சொல்லி யார் - சொல்லுது.

இங்கடக்கு இச்சை நடக்கிற நிகழ்ச்சிகளாலை சண்டிக்கூட்டு சிந்தனை வளரிச்சி எவ்வளவு தூரம் வளருது எண்டால்.....? அதை ஏன் பறைவாக்கி.

நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் ஆரம்பத்திலை தரமாய் இருக்க வேண்டுமென்றோ அல்லது இருக்க முடியுமென்றோ நாண் நினைக்கேல்லை. - ஆனால் நிகழ்ச்சி நடத்தறவையினை நோக்கம் நேரானதாக இருந்தால் காலப்போக்கிலை தரமாய் அமையும் எண்டது எதிரை கருத்து. காசை குறியாய் வைக்கக்கொண்டு வெளிக்கிட்டால் அல்லவதுதான்.

இதுகளையெல்லாம் செய்யிறவை, ஏதோ வேண்டுமென்று சமூகத்தை வளரவிடக் கூடாது அழிக்கவேண்டும் எண்ட நோக்கிலை தான் - செய்யினம் எண்டும் உண்மையாய் நாண்நினைக்கேல்லை. அவையருக்கு இதுகளாலை ஏற்படு

கிற தாக்கங்களை சரியாய் விளங்கிக்கொள்ள முடியேல்லை எண்டு தான் நினைக்கிறேன். பணத்தாசை பிடிச்சால் மனிசங்கள் வேண்டுமென்றாலும் செய்வாள் போலை.

இப்ப பாருங்கோ சினைப்பிள்ளையொன்று, அதை அதை விரும்புதோ அதை அதை எல்லாம் நாங்கள் குருத்துக் கொட்டே இருப்பமென்றால் அந்தப் பிள்ளை எங்கிலைநல்லன்பாய், பாசமாய் இருக்கும். இது உண்மை. ஆனால் நல்லதுகெட்டதுகளை விளங்கிக்கொள்ளமுடியாத பக்குவத்திலை இருக்கிற பிள்ளைக்கு கேட்கிறதையெல்லாம் குருக்காமல் எது எது நல்லதோ அதுகளை மட்டும்குருக்கவேண்டியது பொறுப்புள்ளவர்களின் கடைமை இல்லையே. இதைவிட்டிட்டு பொறுப்பில்லாமல் நடந்து கொண்டால் அந்தப்பிள்ளையினை எதிரிகாலத்தையே பாழடிக்கிற துமாதிரித்தானே. அநேகமான சூக்கூக்கு இந்த உண்மை விளையிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இது மாதிரித்தான் சமூகத்திலையும் சண்டிகளோடை தொடர்புவைக்கிறவை ஒவ்வோரு விசயத்திலையும் மிச்சம் அவதானமாய் இருக்கவேண்டும் சண்டிகளுக்குத் தேவையானது மாதிரி இருக்கிறதெல்லாதையும், செய்யவேண்டியது கூடாது. செய்யக்கூடாத பொறுப்போடை செய்யவேண்டும்.

என்ன தாமோதரியின் இப்ப அறக்கவும் வெளிக்கிட்டான் எண்டு பாக்கிறியின்பாலை தொடர்ந்து அருத்துக்கொண்டுதான் இருக்கப் போறான் நீங்கள் திருநிறவரைக்கும்.

வாசகர் கடிதங்கள் :

பாரிஸ்

30.8.89

தேடல் ஆசிரியர் குருவிற்கு,

உங்கள் '5'வது இதழ் படித்தேன். கடந்த நாளுக்கு இதழ்களை யும் விட கொஞ்சம் மாறுதலாக இருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது. மேலும் 'தேடல்' வளர்ச்சியுற சில விமர்சனங்களை வைக்கிறேன்.

தங்கள் ஆசிரிய தலைவர்கமான ஒப்பாக்கி ஜனநாயகம் கட்டுரையில் இயக்கங்களின் ஆரம்பகால கட்டங்களை ஆராயாது, தற்போதய நிகழ்வுகள் மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. யார் ஆயுதங்களைக் கொடுத்தார்களோ, அவர்களே அதற்குப் பவியாகியுள்ளனர் என்பதை கோடிட்டுக்காட்டத் தவறிவிட்டீர்கள்.

சீனாவில் நடந்த நிகழ்வுகள் பற்றிய கட்டுரையில் கட்டுரையாளர் சரி, பிழைகளுக்கப்பால், முதலாளித்துவ பிரச்சார சாதனங்களின் செய்திகளைக் ஆதாரமாக வைத்து ஒரு சார்பாகவே எழுதியுள்ளார்.

(1) சீனாவின் இன்றைய நிலை

(2) மாணவர்களது போராட்டம் வர்க்கக் கண்ணோட்டத்துடன் நடைபெற்றதா?

இவை இரண்டுக்குமான விடையின்றி வெறும் சம்பவங்களை மையமாகக் கொண்டு கட்டுரையாளரால் தொகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சீனாவில் நிகழ்ந்த தென் தலைமையிலான சீர்திருத்தப் போக்குகள் கூட முதலாளித்துவத்திற்கான அடித்தளங்களாகவே இருந்த நிலையில் மாணவர் போராட்டமும் நிகழ்ந்துள்ளது. இதை சீன தலைமை கொடூரமான முறையில் அடக்கியது மறைக்கமுடியாத உண்மை. ஆனால் இந்த மாணவர் போராட்டம் கூட இன்னும் கூடுதல் ஜனநாயகம் (முதலாளித்துவ சீர்திருத்தங்கள்) வேண்டியே நடைபெற்றுள்ளது.

அடுத்தது 'அந்தமான் தீவில்' . . . கதையில் யதார்த்தம் இல்லை. கற்பனையாக நன்குகவே படைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

'நம்பிக்கை' கவிதையில் கவிஞரின் இலக்கியத்திறமையோ என்னவோ எதிர்பாராத வாசகர்களுக்கு கருத்தை உள்வாங்கிக் கொள்வது கடினமாகவே உள்ளது.

உரிய காலத்தில் பிரெஞ்சுப் புரட்சிப்பற்றி கட்டுரைகள் வந்திருந்தமை சஞ்சிகையை மேலும் செழுமைப்படுத்தியுள்ளது எனலாம்.

திரையுலகமேகத சத்யபித்தரேயின் திரைப்படங்கள் ஒவ்வொன்றும் தரமானதே. அதில் 'ஞானசத்திரூ'வும் நன்றே. இக்கட்டுரையின் சிறப்பு கட்டுரையாளர் 'ஞானசத்திரூ' வுடன் நின்றவிடாமல் அத்தியபித்தரே போன்ற தரமான கலைஞரை வாசகர்களுக்கு இனங்காட்டியதே. இதுபோன்ற ஆக்கங்கள்தேடலில் தொடரவேண்டும்.

தேடல் தொடர்ந்து வளர வாழ்த்துகின்றோம்.

இப்படிக்கு

க. மூர்த்தி

தங்களது 'ஆசிரியர் தலைநகம்' பற்றிய அபிப்பிராயத்தோடு நாம் உடன்படுகிறோம். இயக்கங்கள் மீதான ஒட்டுமொத்தமான ஓர் விமர்சனம் அதில் சுருக்கமாக நான்கு வரிகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தவிர இயக்கங்கள் பற்றிய ஆரம்பகால ஆய்வு என்பது ஆசிரியர் தலைநகத்தின் எல்லைப்பரப்புகளை அகலித்துவமும் என்பதோடு அவைபற்றிய ஆய்வுகளை காலப்போக்கில் - தேடல் முனைவக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

- ஆசிரியர் குழு-

அன்புடன் 'தேடல்கு',

யில் சில வரிகள்

ஆவடிக் இதழில் வெளியாவ 'முற்றுப்புள்ளி' என்ற கவிதை

இத் தீர்ப்புக்கள்

எங்களால்

திருத்தப்படல் வேண்டும்

அன்றேல்

கொழுத்தப்படல் வேண்டும்

உண்மையான வரிகள். ஆனால் நடைமுறையில் தீர்ப்புக்கள் கூறியவர்கள் தான் அதனைத் திருத்தவதாகவும், கொழுத்துவதாகவும் கூறிவமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெண்களை இங்கு எங்களால் என்று அழுத்தமாகக் கூறி கவிதையை கூர்மையாக்கியுள்ளார் ஆசிரியர். அவரின் எழுத்துக்கள் பெண்களின் சிந்தனையையும் கூர்மையடையச் செய்யட்டும்.

24.8.89

மேற்கு. கோமணி.

இவ்வகம்

தேடல் வாசகி,

சி. கல்யாணி.

நடிகமணி வி.வி. வைரமுத்து

ஈழத்தின் பல பாகங்களிலும் ஐயிரந்தடவைகளுக்கு மேல் மேடையேறிய 'அரிச்சந்திர மயாணகாண்டம்' என்னும் இசை நாடகத்தினையும், அதில்வரும் யாரடி கள்வி நீயும் இந்த அடாத இருளில் வந்த... ' என்னும் கம்பீரமாக ஒலிக்கும் பாடல் வரியினையும் ஈழத்தமிழ் மக்கள் அவ்வளவு சலபத்தில் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். இந்தப் பாடலின்மூலம் நாடக இரசிக உள்ளீடுகளைக் கட்டிப்போட்ட அந்நகம்பீரமான குரல்குரியவர்தான் ஈழத்தாக்கலைநீர் நடிகமணி. வி.வி. வைரமுத்து அவர்கள்.

கலைரசு சொர்ணலங்கம் அவர்களுக்குப் பிறகு இப்பழைய நாடகமரபினை ஒரு நெறிமுறையோடு அழியாமல் கட்டிக்காத்தவந்த இதன் இறுதிவாரிசாக திரு வைரமுத்து அவர்கள் விளங்கினார் எனக் குறிப்பிடலாம். பாடி நடத்தல் என்பதுமிக கடினமானதோர் விடயம். ஆனால் தனது இசைஞானம், சிறந்த குரல்வளம், நடிப்பாற்றல் என்பவற்றினால் மேடையில் இவரால் பிரமாதமாகச் சோபிக்க முடிந்தது.

யாழ்ப்பாணத்து சாகீய அமைப்புமுறை இவரது கலைச்சிறப்பினை நிறையவே இருட்டடிப்புச் செய்தது. தனது வாழ்க்கையையே கலைத்தறைக்காக அர்ப்படுத்தி இக்கலைஞக்குரிய சரியான இடம் ஈழத்தாக்கலையுலகில் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதே கருவலாம். தமிழ் அரசியல் தலைமைகள் கூட இவ்வரத் தமது சுயலாபம் கருதியே பயன்படுத்தின. இதால் இவரது நாடகப்பாணி ஒரு குறிப்பிட்ட தளத்துக்குள் மட்டுமே நின்றுவிட்டதுடன் கருத்தருவங்களிலும் பின்போக்குத்தனத்தையே பெரிதும் பிரதிபலித்தன.

முற்போக்கு கலை, இலக்கியவாதிகளின் விமர்சனப்பார்வை நடிகமணி வைரமுத்துவின் மீது முறையாக விழுந்திருக்குமாயின் சரியான நெறிப்படுத்தல்க்குட்படுத்தப்பட்டு உருவத்திலும், உள்ளடக்கத்திலும் செழுமைபெற்ற உன்னதமான நாடகங்கள் - எமக்கு நடிகமணியிடமிருந்து கிடைத்திருக்கும். இது தமிழர்க்கே உரிந்தான சாபக்கேடாகிப்போனது.

நடிகமணி ஒரு பிறவிக்கலைஞர். நாடகத்தினையே தனது வாழ்க்கையின்முழு நேர ஈடுபாடாகக் கொண்டவர். பாடுவதிலும், நடிப்பதிலும் தனக்கிண்பில்லை யென் றுமளவிற்கு மிளிர்ந்தவர். அனேக இசைக்கருவிகளில் பரிட்சயம் பெற்றிருந்த இவரது கலைச்சிறமையினை தமிழ்க்கலையுலகம் நன்றாக பயன்படுத்தவில்லை என்பதுதான் வேதனைக்குரியது. இன்று இவரது மறைவுகுறித்து அவற்றை நினைவு கூறும் போதுதான் இது எத்தனை பெரிய இழப்பு என்பது புரிகிறது. எனினும் அவரது அந்த கம்பீரமான தோற்றம், கவீரென்ற குரல் எமது நெஞ்சைவிட்டு என்றும் நீங்காதிருக்கும்.

வாசகர் : உங்கள் 'தேடல்' சஞ்சிகையில் ஏன் விளம்பரம் போடுவதில்லை?
தே.கூ.குழு :- 'தேடல்' அறிவைத்தேடும் இலக்கிய சாதனமே தவிர, விளம்பரம்
தேடி விளம்பரத்துக்காகவே தலைவை மாற்றிக்கொள்ளும் பச்சோ
ந்தியல்ல. அது மக்கள் நேசிப்பாடு உண்டத முற்போக்கான -
யதார்த்த நெறியோடு கலை இலக்கியத்திற்குப் பங்களிக்கும் கள
மாக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, அது உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும்
சகல பின்பாக்கு அம்சங்களையும் நிராகரித்துக் கொண்டு செயு
மையான இலக்கியப் படைப்புக்களை வேண்டி நிற்கிறது. எனவே
அது வியாபாரிகளுக்கான விளம்பரத்தை நிராகரிக்கிறது.

பெளியீடு: மக்கள் கலை இலக்கிய அமைப்பு

"THEDAL" B.P:166,92805 PUTEAUX CEDEX

6 வது இதழ்